AMERIKANSKI SLOVENEC

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Družbe sv. Družine.

ŠTEVILKA 66. JOLIET, ILLINOIS, 16. JULIJA 1915 LETNIK XXIV.

80,000 Italijanov padlo dosedaj v bojih ob Soči.

Avstrijsko topništvo kaže svojo izvrstno kakovost tudi v vojni z Italijo. Vojskovanje z Rusi bilo zadnje dni medlo, in to vsled priprav na odločilno bitko.

Z zapadnega bojišča poročajo uspehe Nemci in Francozi.

Dunaj, 12. jul. (Čez London.) — Generalni štab je danes objavil sledeče naznanilo:

"Na italijanskem bojišču: V obmorskem okrožju so Italijani pri Vermegliano (?), Redipugliji (Gorenjepolje?) in na drugih točkah južno od vrha Krna podjeli napade, ki so bili vsi odbiti.

"Ob koroški fronti se nadaljujejo topniški boji. Sovražnik je namenil svoje streljanje proti našim postojankam severozapadno od Kreuzberga in proti nekaterim tirolskim utrdbam. Nedavni napadi na Col Dilano so se izjalovili.

Črnogorci prizadevni.

"Na jugovzhodnem bojišču: Črnogorci so razvijali v zadnjih dneh ob hercegovinski meji krepko a brezuspešno gibčnost. Dva bataljona, ki sta po daljši topniški pripravi napadla naše postojanke vzhodno od Antovca, sta bila pod težkimi izgubami odbita. Obenem je eden naših letavcev uspešno bombardiral črnogorsko taborišče. Dalje južno je bil sovražen bataljon, ki je prekoračil mejo, prisiljen k umiku. Vzhodno od T...binja je sovražnik zaman poskušal napredovati."

Žični zamoti ovirajo Italijane.

Geneva, 12. jul. — Italijani v zadnjem času napredujejo počasi. Zadača, predno pridejo naravne planinske trdnjave, je težavnejša, ker so bili Avstrijci zelo ojačeni.

Ena glavnih težav, ki čaka Italijane, je razdejanje žičnih zamotov v gorskih prelazih s posrednim topniškim streljanjem.

Po neki brzojavki iz Inomosta, zbirajo Nemci novo armado pod poveljstvom generala Lundendorfa v bližini Monakovega na Bavarskem. Namenjena je baje v Trentino.

Italijanske "vojne zvijače".

Washington, D. C., 13. jul. — Avstro-ogrsko poslaništvo je danes objavilo sledeče naznanilo, poslano mu od dunajskega ministrstva zunanjih stvari:

"Nekako dne 1. julija je neka grška vojna ladja zagledala na višini otoka Taros majhen parnik, ki je plul pod grško trgovinsko zastavo in se obnašal tako sumljivo, da je bil ustavljen. Pod nakladom sena so našli pravi naklad bencina. Kapitan parnikov je potem pod izjavo, da pripada njegova ladja italijanskemu brodovju, razvil italijanski vojni prapor. To je smatrati za dokaz, da se nameravajo avstro-ogrski in nemški podmorski čolni na ta način zvajati in razdevati."

Benetke bombardirane.

Milan, 13. jul. — Avstrijski zrakoplovci so podjeli v nedeljo v četrtič napad na Benetke in spustili v bližini doške palače več bomb. Nekaj drugih je pristalo v kanalu in blizu zgodovinskih poslopij. Tri ženske z otroci so bile lahko ranjene (?), ko je ena izmed bomb razdejala neko hišo.

Previdnost! Rim poroča!

Rim, 13. jul. — Avstrijci so nehali napadati na vseh točkah. Italijane, ki prodirajo neovirani in izkušajo sedaj začeti vojskovanje iz zakopov, posebno na limji ob Soči. Med tem se avstrijska branišča neprestano utrjujejo in trdovratno obdržujejo. Vendar Italijani prodirajo počasi in stanovitno, ko se težko topništvo rabi z večjimi učinki proti avstrijskim utrdbam, ki se polagoma rušijo v razvaline. Na ta način Italijani silijo Avstrijce, da stopnjema zapuščajo postojanke, ki so bile splošno smatrane za nepremagljive.

Italijanske izgube velike.

Berlin, 14. jul. — Italijanske izgube na fronti ob Soči so poluradno precenjene tukaj na 80,000 mož na usmrčenih, ranjenih in pogrešanih.

Agentura za prekmorske novice poroča, da je prejela z avstro-italijanske fronte pisma, ki potrjujejo poročilo o grozovitostih, izvršenih po italijanskih vojakih.

Pisma zatrjujejo, da so Italijani v vasi Št. Lovrenc aretirali župana in duhovnika, prijeli deset vaščanov kot talnike, prisilili civiliste k izpovedbi glede avstrijskih postojank, skrunili ženske in plenili po vseh hišah, dokler jih ni izgnalo avstrijsko topništvo.

Praske z Italijani.

Dunaj, čez London, 14. jul. — Vojni urad naznanja hude topniške spopade in pehotne praske na italijanskem bojišču, a malo bojevanja na južni ali zapadni fronti. Splošni položaj na Ruskem je neizpremenjen.

Z ruskega bojišča.

Dunaj, 12. jul. (Čez London.) — Generalni štab je danes objavil sledeče naznanilo:

"Severozapadno od Buska (32 milj severovzhodno od Lvova) so naše čete včeraj naskočile rusko opirališče, ležeče blizu Derewlanov ob Bugu. Na ostalih točkah severozapadne fronte je položaj ostal neizpremenjen."

Nemško uradno naznanilo.

Berlin, 12. jul. — Veliki glavni stan je naznanil o včerajšnjih razvojih na vzhodnem bojišču sledeče:

"Naše čete so vzele zunanje sovražne postojanke ob veliki cesti iz Suwalkov v Kalwaryjo v dolgosti nad 4 kilometre (2.4 milje).

"Na jugovzhodnem bojišču ni bilo nobene izpremembe."

Avstro-Nemci počivajo.

Avstrijski glavni stan, Galicija, 12. jul. — Vzrok primeroma majhne delavnosti nemških zaveznikov med zadnjim tednom je ta, da je bil po lvovski kampanji določeni cilj dosežen: zavzetje Lvova je izvršeno, in vzhodno in severno od strategično zelo važnega gališkega glavnega mesta so bile nove postojanke zavzete in močno utrjene. Ta nova fronta se razteza ob rekah Zlota Lipa in Bug ter potem v obliki podkve cepi v severni smeri od Krasnika.

Rusi so poskušali od Lublina odločen napad proti zavezniškim postojankam blizu Krasnika in v to svrho zbrali velika ojačenja. Avstrijske čete, ki so napredovale od prvotno zavzetih postojank, so torej smatrale za koristno, umekniti se do višin, odkoder jim se je posrečilo, z dobrim uspehom kljubovati vsem sovražnim naskokom. Sedaj se čutijo varne, in najsi Rusi zberejo še več vojaških krdel, vendar ostanejo brezuspešne vse njihove prizadeve, predreti avstrijsko falango.

Vsa znamenja kažejo na to, da bo za zdaj ob gališki fronti vladal mir, kajti zaveznika pripravljata podjetja na drugih točkah.

Rusko uradno naznanilo.

Petrograd, 11. jul., čez London, 12. jul., 1:13 zj. — Generalni štab je danes objavil sledeče poročilo:

"Posadka trdnjave Osovjec je v noči na 10. jul. podjela izpad in razdejala nekaj sovražnih podkopov. Okrog Edvabna smo osvojili dve mini in ju razstrelili.

"Ob fronti Jozefow-Bychawa se boji nadaljujejo. Sovražnik je včeraj še obdržaval svoje postojanke na višini 118 in na farmi Kowertovi ter podjemal hude protinapade med Bystrico in farmo Kowertovo. Te napade smo odbili in sovražniku prizadeli težke izgube.

"Južno od Bychawe smo ujeli 900 mož, med njimi 14 častnikov, in zaplenili tri strojne puške.

"Na drugih točkah fronte se ni primerilo nič važnega."

Svarijo pred "preranim veseljem".

London, 12. jul. — Petrograjski poročevavec listu "Times" brzojavlja:

"Dočim je poraz nadvojvode Jožefa Ferdinanda brez dvoma zboljšal položaj pred Lublinom, svarijo v vojaških krogih pred prezgodnjim veseljem."

Začasen mir na Poljskem.

London, 13. jul. — Vojna podjetja na vzhodu prehajajo v novo razvojno stopnjo; odkar so bili Rusi uspešni v svoji protiofenzivi proti Avstrijcem severno od Krasnika, kakor poročajo iz Petrograda. Zavzeli so nove postojanke na gričevju severno od Krasnika in čakajo, kam se Avstro-Nemci obrnejo.

Pričakovati ni, da se nemški napad dolgo zavleče, ker je imel maršal von Mackensen dovolj časa, da je prejel ojačenj ter zalog topov in streliva za svojo nadaljnjo močno prizadevo, osvojiti železnico Lublin-Cholm.

Zavezniške nade.

V ospredju zanimanja je tudi zopet položaj na Balkanu. V angleških, francoskih in italijanskih krogih trdno zaupajo, da se balkanske države ne pridružijo nemškima zaveznikoma. Z ozirom na dejstvo, da se Rusiji ni posrečilo, ostati v Galiciji in Bukovini, pa ne smatrajo za izključeno, da se končno odločijo za občuvanje nevtralnosti. Seveda bi uspeh zaveznikov v Dardanelah izpremenil položaj.

Bivši prvi minister grški Venizelos baje namerava, obnoviti balkansko zvezo. Ker je poprej podpiral trojni sporazum, mislijo, da bi se v slučaju posrečenja njegove namere balkanske države vendarle pridružile novemu četveremu sporazumu.

Rusi utrjujejo rumunsko mejo.

Berlin, 13. jul. — Poročevavec "Tageblatta" brzojavlja iz Črnovic, Bukovina:

"Rusi utrjujejo svojo rumunsko mejo. Na tisoče delavcev in vojakov se bavi z napravo strelskih jarkov in žičnih zagrad."

Besarabija je, kakor znano, ruska posest in meji na vzhodu ob Rumunijo. Pravijo, da se je Avstro-Ogrska pogodila z Rumunijo, da dobi zadnja Besarabijo vrnjeno, če stopi na stran Avstrije v vojni proti Rusiji.

Z druge strani je Rusija tudi obljubila Rumuniji nekaj ozemlja, če ji pomore v boju proti Avstriji in Nemčiji. Dobiti ima del Sedmograškega, ki meji ob zapadno Rumunijo.

Z zapadnega bojišča.

Pariz, 12. jul. — Nocoj objavljeno naznanilo vojnega urada se glasi:

"V severnem predelu je sovražnik bombardiral naše zakope pred Lombaertzydom in Nieuportom. Naše topništvo je odgovarjalo in dve sovražni bateriji sta umolknili.

"Vkljub delavnosti nemškega topništva, ki je naše zakope od Carency do Soucheza obsipalo z bombami, napolnjenimi z zadušljivim plinom, smo s protinapadom zopet zavzeli del zakopov, ki smo jih morali včeraj zapustiti.

"Ob reki Aisne se nadaljujejo podjetja z minami. Razstrelili smo mino, ki je razdejala sovražne galerije.

"V gozdu pri Le Petru so Nemci poskušali dva napada blizu La Croix des Carmes. Prvi je bil odbiti s težkimi izgubami po streljanju našega topništva in pehote. Drugi je bil ustavljen, predno je sovražnik mogel priti iz zakopov.

"V okrožju Woevre so bili vsi sovražni napadi odbiti."

Boji v "labirintu".

Pariz, 13. jul. — "Pod okriljem streljanja", kakor pravi uradno vojno naznanilo, so Nemci snoči poskušali zopet vzeti nekaj izgubljenih zakopov v "labirintu" in so bili odbiti s težkimi izgubami.

Nič podrobnosti o bojevanju ne vsebuje naznanilo, toda nemške izgube so bile baje ogromne.

Thaw proglašen zdravim.

New York, 14. jul.—Harry K. Thaw je dobil prvo važno zmago v svoji devetletni pravdi za prostost, ko je porota po tritedenskem zasliševanju glede njegovega sedanjega zdravja danes popoludne razsodila, da je Thaw sedaj zdrav. Jutri ima še sodnik P. A. Hendrick od najvišjega sodišča odločiti, ali naj se Thaw izpusti na svobodo ali pošlje nazaj v Matteawan.

Vlada prevzela brezžično postajo.

Washington, D. C., 8. jul. — Zavezna vlada je prevzela brezžično postajo v Sayvillu, L. I., edino neposredno zvezo Nemčije z Združenimi Državami. Tajnik Daniels je danes naznanil, da je kapitan Bullard prevzel vodstvo postaje.

Jolietska novica.

— G. Anton Horwat, znani slovenski trgovec, si je kupil nov, velik, krasen avtomobil, izdelka Chandler, na šest cilindrov, s sedeži za sedem oseb. Slovenskih avtomobilistov imamo že lepo število v Jolietu.

Vojna z Buri

je trajala 18 mesecev in je požrla pet milijard kron, štrajk angleških premogarjev je trajal pet tednov in je zahteval eno milijardo in dvesto milijonov kron!

Photo by American Press Association.

NEMŠKI CESAR IN NADVOJVODA FRIDERIK NA BOJNI FRONTI V GALICIJI.

Na levi te slike je videti nadvojvoda Friderik, vrhovni poveljnik avstrijske vojske. V središču slike je videti nemški cesar Viljem. Ta fotografija je bila posneta na gališki vojni fronti nekaj dni pred zavzetjem Lvova po avstro-nemških četah.

Veličasten pogreb nadškofa Quigleya.

Vsa katoliška društva v Chicagu izkazala zadnjo čast svojemu nadpastirju.

UDELEŽBA UPRAV OGROMNA.

Višja in nižja duhovščina iz vseh delov dežele navzoča.

Rochester, N. Y., 12. jul. — Pogrebni izprevod nadškofa Quigleya iz Chicaga, ki je v soboto zaspal v Gospodu, se je pričel danes iz katedrale sv. Patricka. Črno mašo je bral škof Thomas Hicky iz Rochestra.

Dolgo pred začetkom žalobne slovesnosti je bila cerkev prenapolnjena in množica tisočerih ljudi se je gnetla ob vhodih.

Mrlič je bil v polnem ornatu na mrtvaškem odru pred leco.

Mesto Chicago je bilo odposlalo 100 duhovnikov in zastopstvo meščanov. Druga mesta, zlasti Buffalo, so bila tudi zastopana v sličnem številu, in tudi Kanada.

Škofu Hicky so asistirali Rev. Massoth, Rev. Raymond Quigley, Rev. Thiele in Rev. Jennings iz Chicaga.

Mrtveca so danes popoludne odpeljali v posebnem vlaku v Chicago.

Sprejem trupla v Chicagu.

Chicago, Ill., 13. jul. — Vlak s truplom nadškofa James Edward Quigleya je dospel davi ob 7. uri 40 minut na kolodvor ob La Salle streetu, kjer se je k sprejemu zbralo do 50,000 oseb, moških, žensk in otrok, članov katoliških občin in društev.

V notranjosti velikega kolodvorskega poslopja se je zbralo veliko število visokih duhovnikov iz vseh delov nadškofije, da sprejmejo truplo visokega cerkvenega kneza in je spremijo v katedralo.

Točno ob določenem času je semkaj dospel iz 12 palačnih vozov sestavljeni posebni vlak, ki je pripeljal truplo pokojnega nadškofa, njegove sorodnike, do štiristo duhovnikov in ožjih prijateljev.

Črno krsto, ki jo je krasil samo en šop belih nageljnov, je obdajala častna straža Kolumbovih vitezov, ki so jo dvignili iz vagona in prenesli v spremstvu sorodnikov in duhovnikov na mrliški voz. Potem se je začel po svoji preprostosti spoštovanje vzbujajoči pogrebni izprevod pomikati do katedrale ob North State streetu.

Izprevod trupla v katedralo.

Na čelu izprevoda je bil 50 mož broječ oddelek policistov na konjih, ki mu je sledilo 800 članov katoliških društev, opremljenih z društvenimi regalijami. Za krsto so sledili sorodniki v avtomobilih. Potem 200 avtomobilov, zasedenih po duhovnikih in odličnih cerkvenih članih. V katedrali je bila služena slovesna velika sv. maša zadušnica, nakar je bilo truplo prepeljano v nadškofijsko palačo, kjer ostane do jutri.

Med mnogimi visokimi duhovniki, ki so se udeležili izprevoda v katedralo, so bili tudi sledeči: Nadškof John G. Glennon iz St. Louisa; nadškof James H. Blenk iz New Orleansa; nadškof John Ireland iz St. Paula; škofje M. F. Burke iz St. Josepha, Mo.; John E. Fitzmaurice iz Erie, Pa.; Joseph F. Busch iz St. Clouda, Minn.; John P. Ferrelly iz Clevelanda, O.; Richard Scannell iz Omahe, Neb., in E. A. Kelly iz Detroita, Mich.

K pogrebu, ki se bo vršil v četrtek, sta dospela danes dopoludne še kardinal Fibbons iz Baltimora, oseben prijatelj pokojnikov, in monsignor John Bonzano, papeški delegat za Združene Države.

Pred pogrebom.

Chicago, Ill., 15. jul. — Truplo nadškofa Quigleya bode pokopano danes.

Včeraj in snoči je nad 50,000 oseb zadnjikrat pogledalo v obraz umrlega prelata, ko je truplo ležalo na mrtvaškem odru v katedrali Sv. Imena.

Mgr. Bonzano bo služil pontifikalno zadušnico danes dopoludne. Nadškof E. J. Hanna iz San Francisca bo imel pogrebni govor.

25letnica mašništva.

Rev. Anton I. Režek, LL. D., župnik cerkve sv. Ignacija Lojolskega v Houghtonu, Mich., je zadnji ponedeljek, dne 12. julija, obhajal srebrni jubilej svojega mašništva. Častiti jubilar je bil rojen dne 9. febr. 1867 v Krašnjem Vrhu, faru Radovica, pri Metliki v Beli Krajini. V Ameriki je od 24. julija 1887. Bogoslovne študije je dovršil v semenišču sv. Frančiška v Milwaukee, Wis., v mašnika pa je bil posvečen od škofa Vertina v Marquettu, Mich., dne 12. julija 1890. Pastiroval je v raznih krajih. Dne 6. nov. 1895 je bil imenovan za župnika v Houghtonu, kjer še zdaj deluje. Postavil je tam krasno novo cerkev, ki je stala z vso opravo vred $65,000. Deluje tudi na slovstvenem polju in je pred nekaj leti izdal izvrstno zgodovino škofije marquettske v dveh zvezkih pod naslovom: "History of the Diocese of Sault Ste. Marie and Marquette", za kar je dobil naslov častnega doktorja literature.

Č. g. jubilarju čestitamo in kličemo post festum: Na mnoga leta!

Stavka v Chicagu končana.

Chicago, Ill., 11. jul. — Mizarska stavka, ki je izza aprila ovirala vso stavbno obrt, je bila včeraj proglašena za poravnano in končano. Kontraktorji so privolili v zahtevano povišbo plače za 5c, torej od 65 na 70c na uro. Šestnajsttisoč mizarjev se zdaj povrne na delo in stavbni obrti se obetajo zlati časi.

$500,000 uplenili roparji.

Washington, D. C., 10. jul. — Okoli $500,000 je prišlo v roke razbojnikom, ki so ustavili vlak "New York-New Orleans Limited" na železnici Louisville & Nashville pri Greenvillu, Ala., kakor so nocoj naznanili zakladniški uradniki.

Tukajšnji uradniki mislijo, da je bil ta plen največji v zgodovini železniških ropov. Med plenom je bilo tudi $40,000, ki jih je zakladniški department poslal v New Orleans.

Razbojniki so odpeli lokomotivo od vlaka, ko so ga ustavili, in jo pognali v divji dir. S plenom so utekli v avtomobilu.

Škof Rhode za Green Bay, Wis.

Chicago, Ill., 11. jul. — Skoraj obenem z novico o smrti nadškofa Quigleya je prišlo naznanilo, da je papež Benedikt imenoval Rt. Rev. Pavla P. Rhode, pomožnega škofa chicaškega, za škofa v Green Bay, Wis.

Škof Rhode, rodom Poljak, ki je deloval med poljskimi katoličani v Chicagu, bo naslednik škofu Fox, umrlemu pred več meseci.

Green Bay je škofija, obstoječa iz raznih narodnosti. Slovani so v nji številno zastopani. Poljaki imajo v nji do 30 župnij in Čehi 11.

Škof Rhode je bil posvečen v škofa leta 1908. V Chicagu je bil ljubljenec vseh narodnosti.

Za naselnike.

Washington, D. C., 12. jul. — Skoro 145,000 akrov nekdanje indijanske reservacije Flathead v Montani bode tekom meseca avgusta v Kalispellu in Missouli, Mont., na prodaj, kakor je danes naznanil tajnik Lane.

Okrog 100,000 akrov je razvrščenih kot orna in pašna zemlja in se razpeča na resnične naselnike v parcelah po 160 akrov, po $1.25 do $2 aker. Ostanek — 45,000 akrov — je naveden kot hostje in pušča po $1 aker.

MAL POŠLJIMO DAR SVOJIM DRAGIM NA ALTAR.

Pošiljamo denar v staro domovino. V stari domovini izplača denar c. kr. pošta. **Vse naše poslovanje je jamčeno.**

Najnižje cene:

5	kron	pošljemo	za.....	$ .85
10	"	"	"	1.65
25	"	"	"	4.05
50	"	"	"	8.05
100	"	"	"	16.00
500	"	"	"	79.50
1000	"	"	"	159.00

Pri teh cenah je poštnina že vračunana.

Denar nam pošljite po Vaši najbližnji pošti; obenem priložite "Money Order-ju" še svoj natančen naslov, istotako natančen naslov one osebe, kateri se naj denar izplača na pošti v stari domovini.

Pošiljatve in pisma naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEC,
Joliet, Illinois.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Joliet, Ill., 14. jul. — Prihodnjo nedeljo, dne 18. julija, se bo vršila velika slavnost vseh jolietskih podružnic ali društev Zapadne Katoliške Unije (Western Catholic Union). Skupna velika sv. maša bode v naši slovenski cerkvi sv. Jožefa. Slovensko društvo sv. Martina št. 80 W. C. U. vabi vse svoje člane k udeležbi, rekoč: "To je za našo faro in cerkev, še bolj pa za naše društvo velikega pomena, zato je dolžnost vsakega člana, da pride zjutraj ob 8:30 uri omenjenega dne v šolsko dvorano, da potem društvo skupaj odkoraka k nemški cerkvi sv. Janeza in se tam pridruži drugim društvom, nakar po določenem sporedu skupno odkorakamo v slovensko cerkev sv. Jožefa, kjer bo slovesna velika sv. maša ob 10:30 uri. (Podp.) Jos. Klemenčič, predsednik in John Jerman, tajnik."—Kakor smo že v torkovi št. A. S. poročali, se bodo slavnosti vršile dopoludne in popoludne. Dopoldanska parada, z oddelkom policajev na čelu, se prične pri nemški katoliški cerkvi sv. Janeza Krst., na voglu Hickory in Division streetov, ob 9:30 uri. Vodila bosta parado St. Francis Drill Team in sv. Martina slovenska podružnica št. 80. Korakali bodo po Hickory streetu južno do Jefferson streeta in potem do Bluff streeta, kjer se pridružita podružnici sv. Nikolaja in sv. Patricka. Pri sodišču (court house) se pridružita paradi podružnici Sv. Srca in Sv. Jakoba, nakar odkorakajo do italijanske cerkve sv. Antona, kjer se jim pridruži italijanski podružnici. Vsa parada se bode potem pomikala severno po Scott streetu do Clay streeta in potem v slovensko cerkev sv. Jožefa, kjer bo slovesna velika sv. maša ob 10:30 uri. Rev. Father Bernard, O. F. M., bo imel cerkveni govor. Popoludne bode velika slavnost v Theiler's parku, kjer bo člane jolietskih podružnic W. C. U. nagovoril F. Wm. Heckenkamp ml. iz mesta Quincy, glavni predsednik Zapadne Katoliške Unije. Gospe bodo postregle z luncheonom v parku ob 1. uri. Po predsednika Heckenkampa nagovoru bo W. C. U. Glee Club zapel več komadov. Vseh slavnosti se udeleži najmanj 800 članov Zapadne Kat. Unije.

— Štirje sinovi g. Jos. Stukla v Montani. Kakor smo svoje dni že večkrat poročali, je g. Josip Stukel, 209 Indiana street, naši širji javnosti znan kot bivši prvi predsednik K. S. K. J. itd., pred par leti ustanovil slovensko farmarsko naselbino v Savoy, Montana. Zadnji četrtek, dne 8. julija, se je tja odpeljal njegov 19 let stari sin Edvard k svojim trem bratom Johnu, Avgustu in Franku, tako da so zdaj štirje bratje skupaj na kmetijah v Montani. Mladi Edvard Stukel je dosedaj pohajal Bourbonnais College, Ill., kjer se je učil kmetijstva. Sedaj bo delal na kmetiji eno leto, da se praktično izuri v kmetijstvu, in potem pojde zopet v višjo državno kmetijsko šolo v Bozemanu, Mont., ki jo hoče izdelati. Koncem letošnjega šolskega leta v Bourbonnais je bil obdarjen z zlato lirsko svetinjico, edini izmed vseh učencev, ker je bil najboljši igravec na piano. In sedaj je šel farmarit v Montano k svojim trem bratom in drugim rojakom, ki so na farmi bolj zadovoljni, nego so bili v mestu. G. Jos. Stukel je na svoje podjetne sinove ponosen.

— G. Ignac Česnik, ustanovitelj slovenske farmarske naselbine v Willardu, Wis., se je koncem zadnjega tedna mudil v Jolietu na obisku in po svojih opravkih. G. Česnik je član okrajnega odbora, sodnijske komisije, mostnega odbora ter državne in okrajne komisije za velike ceste. Povedal nam je, da imajo v Clark countyju 31,958 molznih krav, da so pridelali v zadnjem letu 2,455,922 funtov sirovega masla in 7,111,147 funtov sira ter prodali obojega za $1,768,941.29. To so pač lepe številke.

— Repetto mora na vislice. Državni pravdnik Martin je v nedeljo zvečer prejel brzojavko od guvernerjevega tajnika, ki je naznanil, da guverner ne bo posredoval v slučaju Franka Repetto. In v ponedeljek je bil šerif Scholl obveščen, da bo Frank Repetto, uboja krivim spoznani kaznjenec, moral na vislice v petek, dne 16. julija.

— "Chicken Joe". Odvetnik F. L. Barnett iz Chicaga je včeraj prišel v Joliet in prevzel zagovorništvo za "Chicken Joe" Campbella, črnca kaznjenca, ki je v zaporu v okrajni ječi pod obtožbo, da je usmrtil gospo Odette Allen, soprogo predstojnika državne kaznilnice, Edmunda M. Allena. Chicaški odvetnik pravi, da je črnec "Chicken Joe" nedolžen. Morda. Sodna razprava bo tukaj v septembru.

— Iz Gary, Ind., poročajo, da je tamošnja tovarna Illinois Steel-kompanije v ponedeljek "zaronala" s polnim parom prvikrat izza leta 1912.

Cleveland, O. — Vaš "Amerikanski Slovenec" se mi tako zelo dopade, da zopet obnovim naročnino in sicer kar za celo leto, da bo delj časa "gmah". List je res pošten skozi in skozi, in vsaka slovenska družina bi ga morala imeti v svoji hiši.

Tu v Clevelandu "shope" še precej dobro "ronajo", samo tista "fabrka", kjer se za vse pravo — in nepravo — slavne Ruse in Srbe ogrevajo in jih tolažijo nad prebritkimi izgubami, samo tam baje zmeraj po malem "štapajo". Med tem ko Rusi Avstrijce na vso sapo za seboj pode, pa jih navdušuje z uma zarjavelim mečem hetman zaporoških kozakov P. v svoji "Clev. Maleriki". Tolaži jih z uspešnimi nasveti: Le bežimo, saj je pred nami še cela Sibirija.

Vsak človek, ki se ni še popolnoma skregal s svojo pametjo, ve, da en avstrijski vojak poje deset Rusov kar takole v salati, za malo južino. Nevtralni štatistiki so pisali in pišejo o hrabrosti avstrijskih vojakov in mi vsi vemo, da se naši fantje ne boje ne "briča ne h.....", nikari le Rusov. A glejte in strmite: "Ruski vojak je po svoji hrabrosti vzvišen nad avstrijskim" — tako stoji črno na belem v glasilu ruske armade "Clev. Ameriki". Vidite, ta cunja, ki jo podpirajo slovenski šolarji, ta umazana cunja ima naše brate, očete, sinove za bojazljivce, a one, od kojih še ni dobil koščeka kruha, one smatra in imenuje junake. To je nesramnost! Škandal! O! bo že prišel dan povračila...

Kakor se sliši, je ruski general zvedel za to Pirčevo blagonaklonjenost, ter ga je v znak njegovih (namreč Pirčevih) neprecenljivih zaslug za rusko armado in hrabrega zmerjanja ter navdušenega psovanja avstrijskih podanikov imenoval hetmanom zaporoških kozakov s častno diplomo kosmate kučme in mu poslal viteški križec iz ledu, pripet na repu sibirskega zajca. Lepa čast, je li? To ga zdaj Lojze "pihne"! Kadar bo pa še kaj "avanziral", bom pa takoj sporočil, da se ne pozabi. **M. K.**

Gilbert, Minn., 10. jul. — Tudi jaz bi prosil g. urednika Amerikanskega Slovenca za malo prostora v našem delavskem listu in da bi ti katoliški list par besed povedal o našem umrlem bratu Janezu Juhant, ki ga je zadela strašna nesreča dne 5. julija, ko je šel v mesto ta dan, ker je bil državljanski praznik po celi Ameriki. Kakor je navada, da grejo ljudje v mesto se malo razveseliť, tako je šel tudi ta mož. In morebiti ga je kakih par čaš izpil; ali je bil pijan, ne vemo povedati, ali le to, da je bil vesel ta dan. Domu grede ga je zadela nesreča. Na potu med Gilbertom in med Genova Location so ga našli mrtvega še tisti dan. Mož je bil res dober katoličan, zato pa želim, da ti katoliški list govoriš o njem. Kadar je ta mož prišel v dotiko z ljudmi, ki so sramotili sv. vero in duhovnike, je vsaki čas pobijal zmoto in laži. Njega smo videli vsaki mesec pri sv. obhajilu in posebno pa v času sv. misijona. In je ni bilo nedelje, da bi se ne udeležil sv. maše, če ravno je bil stran od cerkve pol ure. Naročnik je bil katoliških listov, zlasti je rad čital list Ave Maria, ki je bil tudi naročnik. In v najemu je imel tudi cerkven sedež. Pa tudi ga ni bilo sram, iti pobirat mesečnino za cerkev, dasi se dosti naših mož sramuje tega dela v Ameriki. Pokojni je ljubil tudi Marijo, a komur je Marija mati, ni mu se ničesar bati, pri njej zavetje vsak dobi, kedor njo časti. Pokojni je bil član društva sv. Jožefa ter so ga društveni sobratje spremili iz hiše žalosti v cerkev. In tudi društvo sv. Cirila in Metoda, in društvo sv. Barbare. In naproti je prišlo mu društvo Sparta. In zato se lepo zahvali vsem drugim društvom naše društvo sv. Jožefa, da smo našega pokojnega brata tako lepo spremili v hladni grob. Sv. mašo je daroval in imel pridigo častiti gospod župnik iz Eveletha. Društveni sobratje so molili sv. rožni venec za njegovo dušo. Pokojni je bil dober gospodar, skrben oče. Doma je bil v Mostah, župnija Komenda pri Kamniku. Doma zapušča žalujočo ženo in 5 otročičev, v Ameriki pa dve sestri. Lahka mu naj bo tuja zemlja Gilberška! Po kom je pa bil pokojni ubit, se pa ne ve dobro. Gori omenjeni dan so dirjali avtomobili, pa se govori, da ga je avtomobil ubil na cesti; eni pa pravijo, da ga je neki naš rojak. Vide! pa ni nobeden človek tega zločina. Čeravno ga imajo pod ključem, vendar izvedelo se bo, kadar bojo obravnave v sodniji.

In smo slišali iz ust duhovnikovih to veselo novico, da kmalu dobimo duhovnika slovenskega sem k nam.

Tudi jaz želim tebi, list, veliko naročnikov in pozdravim rojake in rojakinje po Združenih Državah in čitatelje tega lista.

Rudniški delavec.

SLIKE IN ČRTICE Z BOJIŠČA.

Odlikovani slovenski podčastnik.

Jurij Štaudaher iz Starega trga v črnomeljskem okraju, četovodja pri 27. domobranskem pešpolku, je prejel srebrno hrabrostno svetinjo I. razreda. Odlikovanje si je zaslužil dne 15. decembra pri Škalačicah v Galiciji. Pol njegove stotnije se je pod poveljstvom nadporočnika borilo proti celemu ruskemu bataljonu. Tekom boja je nadporočnika zadela sovražna krogla in ga ubila. Nato je prevzel poveljstvo četovodja Štaudahar in dve uri vodil hraber in junašk boj proti sovražni premoči. Držal je postojanko, dokler ni prišla pomoč in so morali Rusi poraženi bežati.

Velikonočno pismo.

Vojak z Bleda, Franc Knaflič, ki se nahaja ves čas na bojnem polju, piše sledeče svoji sestri:

Draga sestra! Tvoje pismo sem prejel, veseli me, da si mi pisala toliko novic, ker me je že zelo zanimalo, kako se imate doma.

Jaz, draga sestra, sem še zmeraj pri zdravju ko bi me le ljubi Bog še nadalje tako ohranil — potem se pa mogoče vidimo še kdaj! Da, ljuba sestra, ko Bi Ti vedela, kako je že dolg čas tukaj; kaj sem že vse moral prestati! Posebno danes, ko je zopet, kakor smo doma rekli, vesela Velika noč, ko je naš Jezus, Odrešenik vsega sveta, od mrtvih vstal! Oh, kakšno veselje je bilo včasih doma ob teh praznikih, ali letos se je vse v žalost izpremenilo, za nas tukaj je ta dan ravno tak kot drugikrat, ne moremo nič v cerkev ter nisem videl nobenega vstajenja. Da, v resnici, ako si človek premisli, velika žalost in pokora je prišla nad nas in na cel svet.

Toda kaj bi človek tožil na svetu, saj je še eden nad nami, naš mili Odrešenik Jezus Kristus! Le v Njega moramo vedno zaupati, On nam bo pomagal!

Sporočaš mi, da ste imeli na Bledu sv. misijon in da ste se spominjali na nas brate, ki se borimo za mili naš slovenski dom, in ste darovali sveto obhajilo za nas! To je prav, draga sestra, da ste tako storili, ker mi tako ne moremo nikamor. Prosim Vas, le veliko se spominjajte na nas v goreči molitvi, ker Vam je veliko lažje kot nam tukaj. Lahko si mislite, da je človek že čisto iz uma tukaj — toda le prosite ljubega Boga zaupno, da bi nas skoraj rešil iz tega težkega jarma! Da bi se zopet kmalu videli in se srečni, veseli in zdravi snideli v svojem domačem kraju! Imam se drugače čisto po navadi. Privadil sem se vojaške suknje in moje žene puške; ona me ne zapusti, zmiraj pri meni spi...!

Imamo zelo lepe praznike, samo pleča in kolača ni bilo, črna kava, kakor po navadi.

Na svojega brata Tomaža (odšel je namreč med prvimi v bojni grom, odkoder ni glasu o njem) se večkrat spominjam, kje bi bil, ko se nič ne oglasi.

Prav prisrčno pozdravljam očeta, mater in vse druge, posebno pa Tebe z bojnega polja Tvoj brat Francelj. — Bojno polje, na Veliko noč 1915.

Kako so delali velikonočni kolač.

Franc Kralj, narednik, doma iz Zavrha pri Trojanah, poroča s srbskega bojišča:

Dragi moji! Da zadostim v zadnjem pismu storjeni obljubi, Vam hočem opisati, kako smo obhajali velikonočne praznike. Oprosti pa moji slabi pisavi, ker mi služi za pisalno mizo deska v naročju.

Odkar sem dne 25. marca pisal mami za god, se mi ni nič kaj posebnega prigodilo. Pogostni čas mi je tako koj naglo potekel. Lepi pomladanski dnevi so nas izvabili, da smo napravili okoli naše "vile" (podzemeljske luknje) majhen vrtec, s trobenticami in vijolicami obsejanimi gredicami, v sredo pa smo postavili primerno mizo s stoli, v nadi, da bomo jedli velikonočno jagnje pri svoji mizi v novodograjenem vrtu. Tudi kolač se nam je obetal. Toda kakor v pustu, se nam stvar tudi za Veliko noč skazila. Bilo je namreč zadnje dni deževno vreme. Opral sem z nekaterimi slovenskimi tovariši pšenico, namenjeno, da si napravimo za praznike poleg domače hrane kaj boljšega za na mizo, kar nas naj bi spominjalo na kolač. Toda slabo vreme je bilo krivo, da se pšenica ni pravočasno posušila, naš mali mlin na napol suhe pšenice ni hotel mleti. Kaj naj storimo zdaj? Bil je že veliki petek. Hajdimo po drugo, neoprano pšenico! (Imeli smo namreč še precej zaloge v neki, od Srbov zapuščeni koči.) V soboto se nam je posrečilo, da smo napravili vrečo moke. Ko je bilo že vse pripravljeno, pa nam pride povelje, da gremo v prav kratkem času tukaj proč. Na Veliko nedeljo smo se cel dan pripravljali na odhod. V noči od 4. na 5. smo natovorili naše mule ter smo se podali na pot od Drine nazaj. Do dneva smo prišli do boljše ceste, po kateri smo prišli v ponedeljek popoldne na skoraj 1300 m visok prelaz, kjer je bilo še dovolj snega. Tu smo prenočili in se podali drugo jutro proti mestu R., kjer se še zdaj nahajamo. Tukaj bomo ostali še nekaj dni, potem pa gremo drugam. Kam, še danes ne vem.

Dnevi potekajo navadno. Zdrav sem, hvala Bogu, popolnoma. Ravno zdaj, ko pišem to pismo, sem dobil Vaše pismo od dne 2. t. m. Hvala! K sklepu mnogo srčnih pozdravov Vaš Franc.

V karpatskih gozdih.

Iz pisma, ki ga je poslal absolvirani filozof Lovro Sušnik, sedaj poročnik pri bos.-herc. polku, svojemu bratu Jožefu v Breznico pri Škofji Loki, posnemamo:

Dragi Jože! — — — Kaj naj Ti pišem iz svojega življenja? Čudno je. Sedaj smo že drugič v visokih, snežnih karpatskih gorah. Nocoj se nahajam na primer na gori, ki je kakih 700 metrov višja nego Ljubnik. In tako prenočujemo skoro vsako noč kje drugje v lepih smrečjih gozdih, v par urah napravljenih utah, potem ko smo skoraj cel dan gazili visok sneg na celo.

Svoj čas, spominjam se, sem si želel večkrat še na Dunaju, da bi mogel preživeti kakega pol leta doma v prosti naravi, pa bodisi poleti ali pozimi. Sedaj se mi je ta želja izpolnila v veliki meri, dasi drugače kot sem si mislil. Ljudje se pritožujejo, ali meni ni nič. stari hribovec se zbuja v meni in z nekakim veseljem hodim po lepih, deviško belih in modrih gričih in planinah. Dasi so nevarnosti tim večje, na to ne mislim.

Človek se mora znati uživeti v vse. Pred nedavnim časom smo bili v ravnini, sneg je veselo kopnel, in mi smo se že radostili, da bo koj skoraj pomlad in konec zime. In tedaj sem skoraj vsako popoldne ali večer, če sem imel čas, zajahal svojega kozaka (Rusom odvzetega konja), ki je dober jahalec, pa sem poletel na njem kot veter preko njiv in poljan v lep večer ali zvezdnato noč. Prsa so se mi širila, prosteje sem dihal kakor bi imel peroti, smehljaj mi je igral okoli ust, zadovoljni hip v sicer neprijetnih okoliščinah.

In tako bi Ti lahko povedal še nekaj trenutkov, ko se človek kljub vsemu počuti dobro tudi v vojski. Ako kdaj pridem domov, povem še kaj več o takih in enakih doživljajih.

Piši še kaj! Prej ko moreš! To mi je tako edino tolažilo, ki ga dobim iz domovine. Bog Te živi! Iskrene pozdrave Tebi, očetu in vsem domačim skupaj od Vašega Lovrenca.

Po najsvetejše v sovražni ogenj.

Poročnik 17. pešpolka g. Korent piše svojemu g. očetu dne 10. aprila med drugim:

Danes sem napravil lepo reč. Prostovoljno sem se bil priglasil, da grem z gospodom stotnikom Moebiusom in praporščakom Jordo v bližnji trg S., ki je popolnoma izpraznjen in ves razstreljen. In zakaj, kaj bi mislil? Šli smo, da rešimo pred požarom in oskrunjenjem Najsvetejše in druge svete predmete. Srečno smo dospeli v cerkev. Gospod stotnik Moebius je vzel iz tabernakeljna Najsvetejše in je vzel seboj, jaz sem pa v zakristiji pobral nekaj cerkvenih prtov in zavil vanje sedem kelihov, krasno monštranco, sv. cerkvena olja, patene in še nekaj drugih stvari, tako da sem imel nositi kakih 15 kg. Z vsem smo srečno dospeli nazaj na našo postojanko in izročili našemu vojnemu kuratu, ki se nam je zelo zahvaljeval. Da to podjetje ni bilo kar tako, ti pojasni naslednje: Mi smo morali skoraj 1000 korakov naprej od naše rojne črte, in to med časom, ko so v mesto padale težke granate. Ena granata je padla komaj 100 korakov od nas, druga je udarila na cesto, po kateri smo šli. A kljub temu smo vse srečno izvršili in se nepoškodovani vrnili.

Mamo le potolaži, naj nikar toliko ne toži za mano. Saj vojna ne bo vedno trpela, in če sem že vojak, nočem biti samo za parado, marveč hočem v polni meri vršiti svojo dolžnost do Boga in cesarja. Bo pa toliko večje naše veselje ob svidenju! Do tedaj pa Vama pošilja najprisrčnejše pozdrave Vajin sin Franc.

Stanoviten uspeh.

Zdravljenje bolezni imej namen, ne le olajšati bolečino, marveč stanovitno ozdraviti. Olajšbo gotovo visoko ceni vsak bolnik, a navadno ni trajna. V boleznih prebavnega ustroja, dostikrat v zvezi z ostrimi bolečinami in drugimi težavami, je olajšba neobhodno potrebna. Navadno povzroči najboljšo olajšbo Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino, a večkrat donese tudi stanoviten uspeh. Treba je uživati ta pripravek redno, dokler bolezen ne izgine, in potem ga je zaužiti, kadarkoli je opaziti kak znak prejšnje bolezni. Telo vam izčisti popolnoma in ga okrepi, da opravlja svoje redno delo. Cena $1.00. V lekarnah. Jos. Triner, izdelovatelj, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

* * *

Pri bolnem grlu nadeni obvezo okrog njega namočeno v olivnem olju in Triner's Linimentu. Pri revmatizmu in nevralgiji nadrgni bolestne dele s čistim Triner's Linimentom. Cena 25 ali 50c, po pošti 35 ali 60c.—Adv.

Znamenite starine

so našli nedavno v vasi Bočaja Snamenra pri Tiraspolu v kerzonski guberniji na Ruskem. V globini 9 sežnjev so odkrili dragocen grob nekega skitskega kneza. Krsta iz mavca je čudovito lepo delo s srebrnimi in zlatimi okraski. V krsti se nahaja okostnjak, ki ima krog vratu zlat obroč, v katerega je vdelana najkrasnejša steklenina. Glavo pokriva bronasta čelada, preodlično grško delo. Ob strani ležita dva meča z zlatim ročajem in zlato nožnico. Prsi pokriva oklep in ščit. Vsa oborožba je grškega izvora, polna največje lepote in neizmerne vrednosti, tembolj ker menda noben muzej v Evropi nima kaj tako dovršenega in popolnega pokazati. S tem pa bogastvo tega groba še ni bilo izčrpano. Na desni strani okostnjaka so našli 9 precej velikih srebrnih vaz z napol vzbočenimi podobami, ki predstavljajo prizore iz skitskega življenja. Dalje so našli v grobu veliko zlato skledo, okrašeno s ptičjimi in ribjimi podobami, in končno zlat glavnik z 18 zobovi, okrašen s kipcem podobnimi figurami, ki so veliko umetniško delo. Prizori in podobe so v zgodovinskem oziru izrednega pomena, ker se popolnoma strinjajo s Herodotovim opisovanjem skitskih šeg in navad.

Z agitacijo v smrt.

Iz Velike Kaniže poročajo, da se je v občini Redič obesil tamošnji bogataš Pajo Markovič. Rad bi bil postal občinski sodnik in je po mažarskem receptu prirejal drage pojedine, kjer se je zanj agitiralo. Ko se je z neke take večerje opit vrnil domu — se je obesil. Najbrže je videl, da ne bo izvoljen.

Koliko ljudi se živi s poljedelstvom.

Na to vprašanje odgovarja rusko trgovinsko ministrstvo tako-le: V Rusiji se živi 70.3 odst. prebivalstva s poljedelstvom, v Italiji 60 odst., v Avstro-Ogrski 55.9 odst., na Japonskem 50.2 odst., v Kanadi 46.7 odst., v Združenih državah 47.3 odst., na Francoskem 46.3 odst., na Danskem 38 odst., v Nemčiji 35.5 odst., v Belgiji 21.7, a na zadnjem mestu je treba navesti Anglijo, kjer se živi le 17 odst. prebivalstva s kmetijstvom.

Ločitev zakonov v Švici.

V l. 1911 se je ločilo v Švici 1623 zakonskih parov. Na kantone s katoliškim prebivalstvom (720,000) pade 82 ločitev, dočim jih pride na 1,500,000 protestantov 912 Ločitev. Kakor kažejo te številke, imajo torej katoličani za solidno in resno zakonsko življenje veliko več zmisla in tudi energije kakor pa protestanti.

Urada telefon Chicago 100
Stanovanja telefon Chicago 3247

JOSIP KLEPEC
JAVNI NOTAR
1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

E. H. STEPANOVICH
edini hrvatsko-slovenski pogrebnik,
9251 E. 92 St., S. Chicago, Ill.
Tel. S. Chicago 1423.
Rent. tel. S. Chicago 1606.
Ambulanci in kočije, ter avtomobili za vsako prigodo in vreme.

CHARLES D. DIBELL
ADVOKAT—LAWYER
Soba 503 Woodruff Bldg., Joliet
:CHICAGO PHONE 245:
Kadar imate kaj opraviti s sodnijo obrnite se k meni.
Govorimo slovenski jezik.
Kolektujem in tirjam vsako vrstne dolgove. Ali pa se oglasite pri
M. J. TERDICH, 1106 Chicago St.

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704
Uradne ure:
9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.
Ob nedeljah od 10. do 12.
Dr. S. Gasparovich
Dentist :: Zobozdravnik
Joliet National Bank Building
4th Floor, Room 405.
JOLIET, :-: ILLINOIS.

Na želodcu bolni —
Gotovo, da že dolgo iščete olajšbe. Ne dajte se prevarati. Ne poskušajte. Rabite
Severa's Balsam of Life
(Severov Življenski Balzam) ter bote kmalu opazili njegove krepilne in todične kakavosti. Posebno se priporoča pri zdravljenju **neprebave, težke prebave, zapeke, ponavljajoče mrzlice in otrplih jeter.** Okrevanci, stari in slabotni ljudje bodo tudi našli njegovo rabo zelo koristno. Cena 75 centov.

Kožno zdravje je odvisno večinoma od mila, katerega rabite. Mi vam priporočamo
SEVERA'S Medicated Skin Soap
(Severovo Zdravilno Milo)
za vsakdanjo rabo za kopelj, toaleto, britev in izmivanje las. Cena 25 centov.

Čitajte, kaj nam je pred kratkim pisala ga. Mart. Pagač, iz Moquah, Wis.: "Zahvaljujem se Vam za Severov Življenski Balzam. Trpela sem na želodcu, ter sem bila zelo slabotna ter nisem imela nobene slasti. Porabila sem eno steklenico Severovega Življenskega Balzama ter so vse te neprilike izginile. Prosim objavite moje pismo v časopisih v korist vsih tistih, ki enako trpijo."

Vsi lekarnarji prodajajo Severove Pripravke. Zahtevajte Severove. Ako jih ne morete dobiti v vaši okoliščini, naročite jih od nas.
W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

College of Saint Thomas
SAINT PAUL, MINNESOTA
pod kontrolo in vodstvom nadškofa Irelanda.
CATHOLIC MILITARY COLLEGE
Collegiate Commercial Academic Preparatory
Zdrava duševna in telesna vzgoja.
Sedemsto štirideset dijakov iz štiriindvajsetih držav je bilo tu lansko leto.
Za nadaljna pojasnila in katalog pišite na
Very Rev. H. MOYNIHAN, D. D. President

Iz malega raste veliko!
Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po
3%—tri od sto—3%
na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.
Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank
JOLIET, ILLINOIS
Kapital in rezervni sklad $400,000.00.
ROBT. T. KELLY, pred.
CHAS. G. PEARCE, kašir

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— Nova Avstrija. "Slovenec" piše: "Nova Avstrija, to je naš cilj in naloga. Avstrija, različna od prejšnje, ne izključna last enega naroda, ampak skupna, enako ljubeča mati vseh svojih otrok. Avstrijski Slovani, in posebno mi Jugoslovani, smo vedno verovali in upali v tako novo Avstrijo, ker od kje neki naj bi vzeli naši očetje in bratje ono nadčloveško udanost, požrtvovalnost in junaštvo v trpljenju in smrti, kar vse dajejo radi v tej vojni za to novo Avstrijo. Res, samo nova, Franc Ferdinandova Avstrija more biti prava in velika Avstrija."

— Pariotične manifestacije. Pri patriotičnih manifestacijah dne 3. jun. v Ljubljani je bila velika manifestacija tudi pred cesarjevim spomenikom na Slovenskem trgu. Velikanski sprevod se je razšel pred "Ljudskim Domom", kjer so društveni prostori S. K. S. Z. Ljudstvo je tudi pred razsvetljenim in s cesarsko, hrvaško in slovensko zastavo okrašenim "Ljudskim Domom" navdušeno pelo cesarsko pesem ter se razšlo z gromovitimi klici: "Živela Avstrija!"

— Premeščeni uradi. Tržaško namestništvo in policijsko predsedništvo ter goriško okrajno glavarstvo uradujejo v Postojni, primorsko finančno ravnateljstvo pa v Ljubljani.

— Prepovedane slovenske čitanke. Avstrijsko naučno ministrstvo je prepovedalo rabo dosedaj aprobiranih slovenskih čitank za srednje šole, ker so bile te čitanke sestavljene preveč v slovanskem duhu. — Po počitnicah bodo slovenski profesorji predavali o slovenski književnosti na podlagi škript, katere morajo med počitnicami sestaviti.

— Na italijanskem bojišču je padel podpolkovnik Pavel vitez Rizzetti pl. Monte Trbuti. Te dni so njegovo truplo mimo Kranja peljali pokopat v Ljubljano.

— Kolera. V Ljubljani je umrlo par vojakov, pripeljanih iz Bosne, za kolero.

— Iz ruskega vjetništva sta se oglasila Martin Langus, ki biva sedaj v Skobeljevu, in Franc Fajfar z Rupe pri Kranju, ki je bil vjet v Premišlju. Sedaj, po sedmih mesecih, so domači od njega dobili prvo naznanilo, da je še živ in da biva kot vjetnik v ruski Aziji. Jožef Škrjanec iz Potoč pri Tupaličah je pisal iz Nižnega Novgoroda, Janez Cundrič iz Kamnika pa iz Karsuna, Lenard Klopčič iz Železnikov iz Bijska, Ivan Dolinar iz Dorfarjev je pa pisal iz Neločkovega sela.

— Telovska procesija v Novem mestu se je dne 8. jun. vršila ob ugodnem vremenu. Navzočni so bili zastopniki vseh oblastev. Mestna garda je poslala deputacijo, ker je večina članov itak ali v vojski ali pa na straži. Istotako veteranci. Dasi je bila procesija dolga, je bilo pa še več gledalcev ob strani na trgu. Ginljivo je bilo videti četo vojakov-okrevalcev, nekateri še z obvezami, stopati za Najsvetejšim. Ob istem času so pa korakali njihovi tovariši, naši zmagovalni vojaki v rešeni Przemysl. Ko je sv. cerkev molila: Kuge, lakote, vojske... reši nas, o Gospod! — da kršč. vladarjem mir in edinost dodeliš, prosimo Te, usliši nas! — je kmalu dospela vest o novi zmagi.

— V poklican v vojaško službo je zopet novomeški profesor Makso Sever.

— Deško ljudsko šolo v Novem mestu so morali predčasno zaključiti, ker rabijo prostore za vojaške namene.

— Odlikovan je Janez Novak iz vavtovaške fare, ki služi pri 7. lovskem bat. Za svoja hrabra dejanja je dobil srebrno svetinjo II. vrste in je zopet predlagan za isto svetinjo I. vrste. Za 14 dni je bil doma na odmoru.

— Ranjen Novomeščan. Ludvik Plapper je poslal sledeče poročilo svojim starišem: Najprvo mnogo prisrčnih pozdravov in Vas prosim, ne zamerite, ker Vam nisem toliko časa nič pisal, ker nisem mogel. Naznanim Vam, da sem veliko doživel, kar sem tu. Vedno po vseh bojih ponoči in podnevi, a tacega, kot je bilo 15. in 16., ne pomnim. Celi dan in celo noč so letele krogle in šrapneli kot dež, tako, da se je kar temnilo. Izkopal sem si majhno kritje, v katerem sem ležal in opazoval, kaj bo z nami. Okrog 7. ure zjutraj pa naenkrat začutim, kakor bi me kdo močno s puško vsekal po glavi. Ozrem se, ali nobenega ni bilo zraven; potem začutim grozne bolečine v glavi. Vzamem kapo z glave in bil sem ves krvav. Hotel sem iti k sanitejcu, a med groznim ognjem, se nisem upal premakniti. Slabo mi je prišlo in padel sem v nezavest. Ko sem zopet k sebi prišel, sem se Bogu priporočil, vstal in stekel k sanitejcem, ki so me obvezali. Potem sem moral še iti do "Hilfsplatza" in nato na vlak. Sedaj ležim v bolnici v Szatmaru na Ogrskem. Za naslov pa ne vem, ker mislim, da jutri gremo naprej, — kam, ne vem. Sedaj pa mnogo pozdravov na vse sestre in vse poznane, posebno pa Vas, dragi stariši — Vaš sin Ludvik.

— Iz ruskega ujetništva je pisal Anton Mildorfer in sicer: Pošiljam Vam srčne pozdrave iz ujetništva. Godi se mi še precej dobro, tudi kraj je zelo prijeten. Gorko je tukaj, kakor pri nas o sv. Jakobu, in krog in krog je morje. Samo daleč sem v Mali Aziji; a ne skrbite preveč, saj mi gre dobro. —Pismo je hodilo v Novo mesto od 1. februarja do 27. maja.

— Iz Przemysla se poroča, da je tam dne 7. decembra 1914 umrla sestra od Rdečega križa Valentina (Mici) Vavpotič na griži. Pokojnica je vsikdar vestno izpolnovala svoj težki poklic ter je bila jako priljubljena pri svojih sosestrah in bolnikih. Zapušča očeta g. dr. Vavpotiča, višjega okrajnega zdravnika v Novem mestu, ter brata, sestri in druge sorodnike.

— Iz ruskega ujetništva se je oglasil Alojzij Drečnik iz Vinjivrha št. 33 pri Beli cerkvi, ki se nahaja v Kievu, voennij gospital 7. hirurgicesko učlenie.

— Vojaške vesti. Ciril Kohl iz Herinje vasi št. 17, obč. Št. Peter pri Novem mestu, je pisal iz Szombathelyja X. oddelek (Sobotica) na Ogrskem, da je ranjen v desno nogo. Služi pri 17. pp.—Alojzij Štrumbelj, dež. bramb. pp. št. 27, 5. stot., voj. pošta 48, je očetu Jerneju na Vršnih selih pisal na zadnje 19. dec. 1914, poznejše dopisnice so bile vrnene z opazko, da je ujet. Dozdaj se še ni mogli izvedeti, kje je.

— Sijajen uspeh drugega vojnega posojila. Berlinska "Kreuzzeitung" piše o uspehu drugega avstrijskega vojnega posojila: Dosegel se je uspeh, ki ga ni izvzemši Angleške dosegla nobena država trosporazuma. Niti Francija ni tako uspela, dasi smo se pred vojsko navadili, da smo jo smatrali za bankirja celega sveta. Moralno se mora uspeh tembolj upoštevati, ker se je podpisavalo v času, ko je grozila vojska z Italijo, ki je res izbruhnila en teden prej, ko se je končalo podpisovanje. Zaupanje podpisovalcev ni nič omajalo in je celo povzročila, da so ljudje dvigali denar iz hranilnic, da so podpisali vojno posojilo in da so dvignili že podpisane zneske. Napeto pričakujemo na uspeh italijanske protiskušnje.

— C. kr. priv. splošna prometna banka v Ljubljani. 5½ odst. vojno posojilo so podpisali: Tovarna Karl Pollak v Ljubljani 250,000 K; Lotte Secmann daljnjih 4000 K; Ana pl. Tornago 13,000 kron; dr. Alfred Valenta 5000 K; Gabriela Rehn 5000 K; Friderika Toennies 10,000 K; Josef Eberle 10,000 K; Maria dr. Mahr 36,000 K; Friderika Kienbauer 10,000 K.

— Velika prošenjska devetdnevnica za zmago in mir se je opravljala od 4. do 12. junija po vseh ljubljanskih cerkvah v čast presv. Srcu Jezusovemu in Žalostni Materi Mariji s sveto mašo, po kateri se moli molitev sv. Očeta za mir.

— Ranjencev z italijanskega bojišča so 31. maja zvečer in ponovi pripeljali v Ljubljano 67. Ranjenci pripovedujejo, da je na obmejnih gorah zapadel sneg.

— Sedmi lovski bataljon v bitki pri Kolomeji. Seznam padlih, težko ranjenih in pogrešanih 7. lovskega bataljona III. kompanije pri boju pri Kolomeji. Med pogrešanimi jih je večina padla, toda kdo in koliko, ne vemo, ker so se bili v ruskem območju.

Mrtvi: podlovec Jakolič Fr.; lovci Ruik Josip, Turk Josip, Perne Anton.

Težko ranjeni: lovci Selan Jos., Poznik Jos., Škulj Alojzij, p. v. Kocjan Ivan.

Pogrešani: četov. Klemenčič Franc, podl. Zemljič Franc, p. v. Logar Miklavž, p. v. Schweiger Jos.; lovci Curk Ivan, Gregorič Ignacij, Gruden Ivan, HraHstnik Karel, Janež Edvard, Kumar Franc, Petrika Dominik, Ramovš Ivan, Šuštar Ivan, Stare Andrej, Legorič Martin, Povirk Andrej, Povšin Valentin, Simčič Ludovik, Sodlar Iv., Simončič Ivan, Skaberne Franc, Šester Robert, Škofic Blaž, Tomažin Alojzij, Zupančič Josip, Žagar Franc, Šorli Filip, Slabšek Ivan, Škubic Franc Stele Matej, Malovrh Pavel, Zupančič Martin, Bončar Franc, Bučinel Franc, Dernovšek Miha, Franko Anton, Ivančič Ivan, Križmanič Franc, Lara Alojzij, Logar Ivan, Markovič Anton, Nanut Josip, Leštan Rihard, Štalc Josip, Sadar Josip, Verbič Seb., Suhadolnik Jak., Makše Jos., Geltar Karel, Smole Franc, Bratina Anton, Jež Alojzij, Rabič Blaž, Lazar Josip, Pintar Mihael, Božič Ivan, Kovačič Franc, Peternelj Anton, Hoge Rudolf, Šavle Franc, Bedenk Anton, Dimic Franc, Debeljak Franc, Centa Ivan, Gnidovec Alojzij, Kranjc Josip, Kralj Al., Kastelic Fr., Krese Lovrenc, Namec Leopold, Močnik Franc, Pugelj Josip, Planinšek Martin, Račič Mihael, Strniša Ivan, Sluga Anton, Strmoli Ignacij, Čižar Anton, Mestek Josip.

— Kolesarjeva nesreča. Officiant deželne vlade gosp. Ivan Šabec je te dni z biciklom pri Medvodah zavozil v kolesnico. Pri padcu si je izpahnil levo ramo ter se poškodoval po glavi in po obrazu.

—Umrla je dne 28. maja otoška grofinja Josipina Margheri-Commandona, v starosti 83 let, na Dunaju. Pokopana je bila 2. jun. v Išlu. Pokojna je bila mati sedanjih lastnikov gradov Starigrad in Otočce.

— Iz Čateža ob Savi. Na binkoštni pondeljek je bilo ukradeno posestnikovi ženi Urši Potokar iz Cerine št. 3, ki ima moža pri vojakih, 252 kron. Denar je imela shranjen v postelji pod blazino. Ker je pa odšla zgodaj zjutraj na božjo pot v "Novi Lurd" pri St. Jerneju, je pustila sarega očeta in tri otroke same doma. Oče je šel kmalu na pašo in otroci so ostali doma še speči. Med tem časom je prišel nepoklican gost v hišo in je vzel denar. Ko se je vrnila domov, ni našla nič v postelji. Naznanila je orožnikom, ki pa še niso prišli uzmovičem na sled.

— Umrli so v Ljubljani: Angela Mašič, hči vpokojenega železniškega strojevodje, 17 let. — Viktor Seifert, vrtnar, 35 let. — Angela Šinkovec, šiviljska vajenka, 15 let.

— Napad v Štepanji vasi. V Štepanji vasi se nahaja nevaren individij, ki seje med poštenim in dobrim ljudstvom prepir in sovraštvo. Tudi nevarno pretnjo že od jeseni: "Proklet Hrvat, bom že pokazal," je izvršil in napadel g. I. V., ki ga je nevarno poškodoval nad očesom in na nogi. V resnih časih svetovne vojne, hrvaško-slovenski narod se ramo ob rami bori za cesarja, vero in domovino, zato se pa mora nevarni element, ki seje med zvestim in poštenim ljudstvom sovraštvo, eksemplarično kaznovati.

— Poročil se je 31. maja v Ljubljani v cerkvi sv. Jakoba prof. Adolf Robida z gdčno. Amalijo Sever. Poročil ju je p. Hugolin Sattner.

ŠTAJARSKO

— Odlikovanja. Vojaški zaslužni križec 3. vrste so dobili: stotnik 27. pp. Oskar Gobiet, nadporočnik 27. pp. dr. iur. Albin Kandare in pred sovražnikom padli poročnik 27. pp. Herman Luckner. Duhovniški zaslužni križec 2. vrste na belordečem traku je dobil vojaški kurat vojne bolnice št. 3-3 Miroslav Ratej. Najvišje pohvalno priznanje je dobil nadporočnik 3. gor. top. p. Oton Bergmann, poročnik 3. gor. top. p. Oton Bergmann, poročnik 3. gor. top. p. Ervin Kuntscher in nadporočnik 27. dom. p. Božidar Preisinger, prideljen ženijskemu štabu 7. armadnega poveljstva. Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste so dobili: rez. narednik Ivan Grabner in četovodja Herman Jauschnigg, oba pri 47. pp.; praporščak Ivan Baby, narednik Vid. Kelc, četovodja Josip Žumec, desetnik Franc Mesiček, poddesetnik Ivan Brezovnik in infanterist Severin Mlakar, vseh šest pri 87. pp.; četovodja Jakob Ključar in poddesetnik tit. desetnik Franc Pečar, oba pri 97. pp. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: desetnik Konrad Zemljič, poddesetnik Josip Hasler in infanterist Josip Ponstingl, vsi trije pri 47. pp.; četovodje Vinko Pukšič, poddesetniki Anton Fon, Anton Paučič in Josip Pekonig, vsi štirje pri 87. pp.; desetnik Josip Čoršič, Valentin Gallas, Peter Kazin, poddesetnik, tit. desetnik Jakob Linz in infanterist Simon Frei, vseh pet pri 97. pp.; kadet 7. lov. bat. Viljem Rauscher; praporščaka Ladislav Kowalski in Franc Kubik, medicinec Ludovik Tomcsovsky, lovca Miroslav Kogler in Anton Mežnarič, vseh pet pri 20. lov. bat.; poročnik Ferdinand Wehle in praporščak Karel Battig, oba pri 8. polj. top. p. Bronasto hrabrostno svetinjo sta dobila infanterista 97. pp. Josip Bandel in Josip Makuc. Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo je dobil poročnik 26. dom. p. Oskar Philipp in pred sovražnikom padli nadporočnik 26. dom. p. dr. iur. Adolf Liedermann. Najvišje zahvalno priznanje je dobil poročnik 27. dom. p. Ivan Mautner.

— Odlikovanja. Duhovniški zaslužni križec 2. vrste na belorudečem traku je prejel vojaški kurat vojne bolnice št. 3-3 č. g. Pavel Žagar. — Ponovno Najvišje pohvalno priznanje major 27. pp. Ivan Peterman. — Najvišje pohvalno priznanje stotnik 7. pp. Josip Mayerič, poročnik 7. lovsk. bat. Fran Holzinger, stotnik 47. pp. Ferdo Ornik, nadporočnik 17. pp. Ladislav Walland. — Zlat zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje stotnik-računski vodja 70. pp. Ignac Milač. — Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje podčastnik 17. pp. Jurij Drešl in rač. podčastnik 3. gor. topniškega p. Ad. Žužek. Bronasto hrabrostno svetinjo: četovodja Iv. Leskovšek, Fran Petrič, Fran Vrtič, sanit. podčastnik Ivan Petrovič, desetnik Jos. Kolar, Ogorelec Anton, Matej Sitar, poddesetnik Kokot Josip, J. Lukman, Ivan Moharko, poddesetnik Krajan Alojzij, infant. Jos. Artnak, Ant. Kolar, Fran Konček, Ivan Malgaj, Miš Anton, Jurij Savec, Fran Skoberne, Anton Žnidaršič, trobentača Jos. Horvat, Alojzij Rojnik in rezervist Ivan Ličar, vsi 87. pp.

KOROŠKO.

—Odlikovanja. Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje je dobil računski podčastnik 7. polj. top. p. Ivan Prosenc in štabni stražmojster 5. drag. p. Alojzij Senčar. Zlato hrabrostno svetinjo je dobil zdravnik 16. lov. bat. Pretschner Fr. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: ognjičar 7. trd. top. bat. Kuhar Štefan; praporščak dr. phil. Poeltl Julij; poddesetnik Schmoelzer Alojzij; infanteristi Lamprechter Ferdinand, Koenig Franc, Mayer Mihael, Moesler Rihard, Payer Karel, Schaubach Tomaž, Turner Leon in Zanke Ludvik, vseh deset pri 7. pp.; četovodja 5. drag. p. Lušin Ivan; črnovojniški desetnik Mandelc Ivan, pionirja Dostal Ivan in Lesina Franc, vsi pri 1. mostnem bataljonu.

— "Mir", ki je dosedaj izhajal po dvakrat na teden v Ljubljani, je začel zopet v Celovcu po enkrat na teden izhajati.

— Naborjet. Utrdba Naborjet zapira Italijanom pot iz Pontabla na Koroško. Leta 1809. je avstrijska armada z občudovanja vredno hrabrostjo branila to utrdbo proti Francozom.

PRIMORSKO.

— V Videm (Udine) so odvedli Italijani nekaj Avstrijcev, med njimi duhovne, uradnike, večje posestnike in žene, ker so jih obdolžili upora proti Italijanom. Druge so vrgli v ječo, kobaridskega dekana Jurija Peterlina so pa ustrelili. — Te dni je prišlo poročilo, da kobariški dekan ni bil ustreljen.

— "Lega Nazionale" je razpuščena. To društvo je dobivalo na leto nad 600,000 kron podpore deloma od članov, deloma od drugod. Samo Trst je dajal letnih 30,000 kron.

— Odstranitev hrvatskih napisov. "Italijanski karakter" je primoral poglavarstvo v Tinjanu, da odpravi z občinskega vse hrvatske napise, a naroči italijanske. Sedaj bo najti tujcu zelo težko "podeštarijo", ker nima nobenega napisa. Vzrok tega postopanja je neznan. Menda so se bali upada našega "zaveznika".

—Nesreča s puško. — Strel v glavo. Na cesti v Pazinu stal je voz konfisciranega orožja, okoli katerega je stala gruča ljudi. Mimo pride kmet Hrvat Turčinov iz Franjo s svojim 14letnim sinom iz Sele-Sv. Peter v Šumi. Ko sta bila od voza oddaljena že kakih deset metrov, sproži se na neznan način nabasana puška na vozu in zadene mlajšega Turčinovina v glavo. Ostalo mu je mnogo drobcev v obrazu in v glavi, katere mu so pobrali v ljubljanski bolnici.

HRVATSKO.

— Umrl je v Zagrebu poveljnik hrvatskega junaškega 53. pp. polkovnik Schirmer, star 50 let.

— Dalmacija. Vlada je zatvorila vsa italijanska društva v Dalmaciji.

— Senzacionalne aretacije. Zagrebške "Novine" poročajo, da so bili v Brodu nenadoma aretirani — zdi se, da na direktno zahtevo vojaške oblasti — prvak stranke prava, ki se zbira krog "Hrvatske" dr. Elegovič, potem župan Benčevič, magistratni uradnik Kerdič in mnogo drugih funkcionarjev. Vzrok aretacij ni znan.

— Dr. Angjelinovič obsojen. Iz Zadra poročajo 27. maja: Včeraj je bil pred tukajšnjim deželnim sodiščem obsojen radi motenja javnega miru dr. Budislav Grgur Angjelinovič, odvetniški koncipient iz Splita, na 14 mesecev ječe. V kazen se vračuni 10 mesecev preiskovalnega zapora.

— Evakuacija Sarajeva. Osješki list "Drava" priobčuje razglas sarajevskega župana Fehima ef. Čurčiča na mestno prebivalstvo, v katerem med drugim pravi: Poveljujoči general za Bosno in Hercegovino in deželni poglavar je odredil, da se ima vršiti evakuacija te trdnjave in odstraniti velik del civilnega prebivalstva ter vse uradniške družine. Patriotično sarajevsko prebivalstvo se poziva, da se tej odredbi nemudoma pokori in prostovoljno zapusti trdnjavsko področje ter s tem olajša izvršitev evakuacije.

— Manifestacije proti Italiji v Zagrebu. Uradni list hrvatske vlade poroča: Ko je bila dne 30. maja ponoči znana vsebina kraljevega manifesta "Mojim narodom", so šli po Ilici častniki in drugo meščanstvo ter je naenkrat nastala skupina, ki je vpila: Živio! kralju in domovini, obsojala nezvestobo Italije ter idoč po mestu navdušeno manifestirala, pevajoč rodoljubne pesmi, med njimi tudi "Nije Istra italijanska, već je Istra hrvatska..." Dne 31. maja popoldne je odšel s tukajšnjega državnega kolodvora neki vojaški vlak poln hrvatskih vojakov in okrašen s hrvatskimi trobojnicami in zelenjem. Vojaki so navdušeno pozdravljali mesto Zagreb, a iz nekega voza je veličastno odmevala pesem "Malena je Dalmacija, al je dika rodu svom..." Občinstvo na južni periferiji mesta je živahno odzdravljalo hrvatskim junakom, mahajoč z robci. Iz številnega občinstva ob celi železniški progi so odmevali ogorčeni klici proti lakomni Italiji: "Doli Italija!", "Živio hrvatska Dalmacija!", "Živio hrvatska Istra!". Vlak je bil že daleč, a še vedno je odmevala pesem hrvatskih junakov "Malena je Dalmacija, al je dika rodu svom..."

Farme! Farme! Farme!

Zapomnite si kaj je najbolj važnega za vsacega Slovenca? Da se vam ne bo treba bojevati v vojni ali proti velikim davkom kateri se sedaj delajo tam v stari domovini, si pridite ogledat naša zemljišča v Draper, Wisconsin, kjer bodemo imeli veliko prodajo celi teden po Četrtem juliju pri tej prodaji bode prisoten naš glavni upravitelj od Edward Heins Farm Land Co. A. R. CODE in bode vsak lahko ž njim govoril, zatorej naj pridejo tudi oni, kateri so se namenili kupiti kje drugje, ker mi smo prepričani, da če se vam ne dopade tam kjer ste se poprej namenili kupiti, da mi vas lahko zadovoljimo in sicer s tem, da vam pokažemo dobro zemljo na kateri bodete lahko živeli če si iste en del kupite. Za nadaljna pojasnila se obrnite na:

Math. Cesar, Agent

1900 W. 22nd Street, Chicago, Ills.

ZA

Zavarovanje

proti požaru, mala in velika posojila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO.

203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169

Joliet, Ill.

VELIKA PONUDBA

Spredaj del Nebo škatljice vreden 5c. v gotovini
Celi kupon vreden ½ centa v gotovini

Celi kuponi in spredaji deli škatljic imajo isto vrednost. Še jih lahko izmenja za gotovino ali vredne predmete. (Ta pogodba ugasne 31. decembra 1915.)
P. Lorillard Co., Inc., New York Est. 1760

POZOR! POZOR!

SPOMLADNE IN LETNE OBLEKE.

Čedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo obleke po meri.

Velika zaloga najmodernejih klobukov in kap vseh velikosti.

Posebno velika zaloga trpežnih čevljev visokih in nizkih za moške, ženske in mladino.

Mi imamo najlepše srajce, kravate, kolare itd. Vse naše blago jamčimo ter povrnemo denar, ako ni v popolno zadovoljnost.

Z vsakim nakupom dajemo 4 odsto vredne znamke ali pa register tikete izvzemši na oblekah delanih po meri.

Vaši naklonjenosti se priporoča "Prva Slovanska Trgovina" na severni strani mesta.

Frank Juričič

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Ta banka plača 3% obresti

na vlogah

Joliet Trust & Savings Bank

Barber Building, Joliet, Ill.

Glavnica $100,000.00 Jamstva fund $50,000.00

ARCHIBALD J. McINTYRE, Pred.
ERVIN T. GEIST, kasir.
THOS. F. DONOVAN, Podpred.

TA BANKA JE POD DRŽAVNIM NADZORSTVOM.

Mestna hranilnica ljubljanska

V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.

Denarnega prometa koncem l. 1914 je imela 740 MILIJONOV KRON. VLOGE znašajo nad 44,500.000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1,330,000 KRON.

Vložen denar obrestuje po

4½ %

brez vsakega odbitka.

Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA s vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAKA IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA.

Denar pošiljajte po POŠTI ali kaki ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno šparkaso". HRANILNICI PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki dobi Vaš denar.

430 STRANI OBSEGA — Veliki Slovensko-Angleški Tolmač

prirejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebina knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.

Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec. Cena knjige v platnu trdo vezane je $2.00, ter se dobi pri:

V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen l. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek
Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba
Inkorp. l. 1899.
v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.
Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:
Za Združene države na leto.....$2.00
Za Združene države za pol leta.$1.00
Za Evropo na leto.....$3.00
Za Evropo za pol leta.....$1.50
Za Evropo za četrt leta.....$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays
by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR.

18.	jul.	Nedelja	Friderik, škof.
19.	"	Pondeljek	Vincencij Pav. sp.
20.	"	Torek	Marjeta, dev. m.
21.	"	Sreda	Daniel, prerok.
22.	"	Četrtek	Marija Magdal.
23.	"	Petek	Liborij, škof.
24.	"	Sobota	Kristina, dev. m.

CERKVENI GOVOR ZA OSMO NEDELJO PO BINKOŠTIH.

Spisal škof Anton Martin Slomšek.

Najpotrebnejši račun.

Daj račun od svojega hiševanja. Luk. 16, 2.

1. Prav čedno priliko nam Jezus v današnjem sv. evangeliju pravi od krivičnega hišnika, ki ni lepo delal, zapravljaje blago svojega gospoda. Od takih hišnikov vam imam tudi jaz veliko povedati, kojim danes ali jutri Gospod nebes in zemlje poreče: "Daj račun" itd. Taki hišniki smo tudi mi večjidel vsi. Oh, naj bi tudi spoznali, se na ostri račun pripravljali!

2. Bogati kupčevalci in imenitni posestniki računske knjige imajo, v koje vsak dobiček in vsako zgubo zapišejo da ob koncu leta vedo, jeli so dobiček ali zgubo imeli. Take računske knjige vsak kristijan v svoji vesti ima, v kojih so pisani prejemki in izdatki božjih dobrot; žalibog, da jih le malo zna brati!

Poglejte jih danes:

I. Koliko smo že dobrega prejeli.

II. Kam smo vse to djali? Ne bo dolgo, da bomo glas zaslišali: Daj račun! Bog, da bi pripravljeni bili!

I.

Ni stvari, katera bi toliko dobrot prejela, ko človek, on je prav za prav božji ljubček.

1. Ustvarjen po božji podobi. Iz milijonov stvarij je Bog človeka stvaril s petimi počutki telesa, s petimi močmi duše, kojih takih nobena stvar nima. Bog bi te bil lehko kot kamen, drevo, neumno živinče stvaril; pa le malo pod angele te je ponižal, vse pod tvoje noge podvrgel (Ps. 8, 6). "Kdo je človek, da ga tako poveličastiš?"

2. Odrešen po Jezusu, božjem Sinu. Izmed tisoč in tisoč ljudij je tebe krščanska mati rodila, dojila, učila. Otrok božji si; in ta čast je večja od kraljeve časti. Sv. mati katoliška cerkev te je v svoje naročje prevzela, za otroka božjega te redi, in skrbi, da boš nekdaj s Kristusom in z Marijo vekomaj kraljeval (I. Joan. 3, 1).

3. Posvečen za nebeško kraljestvo od Boga sv. Duha. Sedem sv. sredstev (zakramentov) je za tebe pripravljenih, leca besede božje odprta, spovednica postavljena, miza božja pogrnjena. Samo pridi in vživaj milosti posvečevanja. Take priložnosti nimajo Turki, ne divji zamorci.

4. Ohranjen si izmed sto svojih vrstnikov in vrstnic, ki so se tisto uro, dan, čas, vlegli ko ti. Pomrli so poprej, ko sladke besede: ataj! mama! izrekli; drugi so kruljevi, gluhi, slepi; ti pa ravne, zdrave ude imaš, lehko Bogu služiš,; Bog je tebi celo angela variha poslal, da te spremlja itd.

5. Dobrot vsega življenja je brez števila: vsako jutro, vsak hladni večer, vsak dihljaj, vsak pogled, vsak košček kruha, vsak požirek vode je božji dar. Vse te in take dare od Boga vsak ubožec ima in je njih hišnik, kaj še le gospodarji, gospodinje, premožni gospodje in gospe! Vse dobrote, ki si jih prijel, o človek! so talenti, je bogastvo tebi od Boga izročeno, in ti hišnik, namestnik božji. Zapisane so v prve knjige prijemkov; kako si jih pa ti v druge knjige izdatkov zapisal, kako hiševal?

II.

Mi vsi smo hišniki Gospodovi, pa večjidel krivični, kajti:

1. pozabimo, da nismo lastniki, marveč le hišniki Bogu podvrženi, koje bo nekdaj tudi na račun zaklical. Mladež misli, da je lastnik, lastnica svojega zdravja, in ga po nepotrebnem zapravlja; igralec, požrešnik misli, da je lastnik svojega premoženja, za to renčijo, ako jih kdo posvari. Oh, ne pozabi mladenič, mož, žena, da božji pravici odišel ne boš! (I. Kor. 4, 7).

2. Ne spoznamo, zakaj posvetne reči imamo, njih namene ne pregledamo in zapravljamo. Kakor zgubljeni sin misli mnogi dobrovoljec, da mu je Bog dal v potrato življenje in premoženje. Najgrši zapravljivec je pa skopec, ki premoženje rajši moljem v živež da, ali pa zakoplje, kakor bi ga po volji Boga svojega Gospoda v dobro obrnil. Podobni so taki ljudje krtom, ki večje dobrote ne poznajo, kakor zemljo riti in se v zemlji seliti (Sv. Bazilij).

3. Ne preračunimo, koliko zgubo imamo, kaj hudega naredimo, kedar dare božje zapravljamo. Koliki dar je sveta nedelja, in kako hudobno se potrati! Kaj hudega pride iz te potrate! Koliko dobrota nam je jezik; koliko strašnega hudoben jezik stori! Jedno samo tepenje, nesramen pogled, koliko nesreče prinese! Naj bi vsi, kakor prvi kristijani radi ubogaime dajali, ubogih bi med nami ne bilo; vsi srčni za izveličanje bližnjega skrbeli, bi bili že jeden hlev in jeden pastir. Ali mi krivični hišniki božje dare v žaljenje božje in svoje pogubljenje obračamo, grdo zapravljamo. Kaj bo iz našega hiševanja? Krivični hišniki smo, ker se

4. zanašamo, da Gospoda še dolgo ne bo, nas na račun zaklicat. Le za časno skrbimo, na večno pozabimo, in poslednjič časno in večno zgubimo. Tako dolgo življenje ni sreča; več ko včakaš, hujši račun bo. Lehko, da še nocoj zaslišiš: "Abotnik! še danes bo tebi življenje vzeto; kar si pripravil, čegavo bo?" Kaj pomaga človeku, naj si ves svet pridobi, na svoji duši pa škodo trpi?" Krivični hišniki smo, ker si

5. s posvetnim blagom prijateljev veliko v nebesih ne pripravljamo, kakor nam Jezus po današnjem sv. evangeliju priporoča. Se popotnik v drugo deželo poda, v koji ne velja denar, katerega ima, hitro ga išče zmeniti. Nismo popotniki tudi mi? Denar tega sveta, srebro in zlato v večnosti ne velja. Skrbimo svoje premoženje v dobra dela premeniti. Le nekaj kratkih let, mesecev, dnij, so še časne reči v naši oblasti. Naše hiševanje trpi dokler naše življenje na svetu. Modro stori, kdor posvetne reči v svoj večni dobiček obrne, ubogaime daja, za preobrnenje grešnikov skrbi, za verne duše moli itd. "Kar tukaj sejemo, bomo tamkaj želi." Delajmo, dokler je dan; pride noč, kadar ne bo več mogoče dobrega storiti."

Konec. Take in tolike dobrote smo prejeli; v knjigah življenja so zapisane. Kako smo jih obrnili? Na ostri sodbi bomo brali. Oh, le prav pogosto knjige svoje vesti pregledujmo, račun natančno z Bogom storimo, da nas ne bo strah, zaslišati glas Gospoda nebes in zemlje: Daj račun od svojega hiševanja; ampak da nam Sodnik prijazno poreče: Dobro, ti pridni in zvesti hlapec, dekla, ker si bil v malem zvest, hočem te čez veliko postaviti; pojdi v veselje svojega Gospoda." Amen.

ČAST IZOBRAZBI.

Pod tem naslovom prinašajo "Dolenjske Novice" z dne 11. junija t. l. sledeči uvodnik:

Deset mesecev velikanskega boja je za nami. Med tem časom se je število sovražnikov Avstro-Ogrske in Nemčije že res tako zvišalo, da jih ne moremo več na prstih ene roke prešteti. Zares! Ves svet se mora čuditi nepremagljivi sili zveznih držav, ki kljubujejo velikanski človeški premoči naših sovražnikov in upravičeno vprašavati, kjer črpajo zvezne države tako neizčrpljivo moč?

Kdor pozna razmere v vseh bojujočih se državah bo kmalu sprevidel, kje je oni vir, iz kojega črpate naši zvezni državi svoje moči. Saj zveni naravnost neverjetno, da bi Rusija, ki šteje okoli 170 milijonov prebivalstva ne mogla vgnati dve državi, ki imate komaj okoli dve tretjini toliko prebivalcev, kljub temu, da ju ogrožajo prešteviln sovražniki od vseh mogočih drugih strani. Na Rusijo ste gotovo tudi ob početku vojne Anglija in Francija z ozirom na njene neizčrpljive človeške mase računale v prvi vrsti.

Življenje v sedanji vojski pa je sijajno dokazalo, da v moderni vojski ne odločuje več množina vojaštva, ampak veliko bolj kakovost vojaštva. Ne gre toliko za število, kakor mnogo bolj za izobraženost voditeljev in podrejenega moštva. Ves svet je občudoval našo hrabro armado, ki jetoliko časa odbijala v Karpatih silovite napade mnogo številnejšega sovražnika na severu in mu prizadjala tako silovite izgube, da je moral naenkrat vsak nov napad v Karpatih opustiti.

Še bolj pa se je moral svet čuditi, ko so zavezniške čete nepričakovano izvojevale veliko majniško zmago nad sovražnikom, ki je bil utrjen v takih postojankah, da so se zdele naravnost vsakemu kot nezavzetne. Ta zmaga je res sijajen dokaz kaj zmore duševna zmožnost voditeljev in podrejenega moštva.

Duševna zmožnost je odločevala že do sedaj, ko smo še vendar morali računati, da so imeli sovražniki v prvih vrstah vendar svoj prvovrsten človeški izvežbani materijal, kar velja osobito za našega sovražnika na severu. Danes pa lahko z gotovostjo trdimo, da je naš mnogoštevilen sovražnik, osobito Rus svoje prvovrstne čete že žrtvoval in da ima razven jedinih Italjanov na razpolago po veliki večini le manj ali pa sploh še popolnoma nič izvežbane rezerve.

Priznati moramo, da ima zlasti naš ruski sovražnik še gotovo veliko številnejše rezerve za seboj kakor naša država in Nemčija; prezreti pa ne smemo, s kako duševno neprimerno višje stoječimi rezervami prednjačite ravno zvezni državi pred Rusijo. Če kliče Avstrija ali Nemčija, če tudi vojaško še popolnoma neizvežbano moštvo pod orožje, ga brez dvoma lahko najmanj trikrat poprej popolnoma izvežba, kakor pa ruska država svojega mužika ali Čerkeza ali angleška država prebivalca Indije. Kajti, da je navadno ljudstvo v zveznih državah duševno na neprimerno višji stopinji, kakor v ogromni ruski državi, ali pa po raznih kolonijah naših drugih sovražnikov, se ne da tajiti. Ravno v tem pa tiči vzrok, da je zlasti Rusija naenkrat opešala. Prvovrstne čete so se neprimerno skrčile, že v bojih stoječe čete tudi brzkone povprečno niso dovolj izvežbane, predno pa izvežbajo popolnoma neizvežbano moštvo za boj proti vojaštvu zveznih držav, trpi v Rusiji neprimerno dalje nego pri nas.

Duševni izobrazbi gre brez dvoma prvo mesto pri sijajnih uspehih zveznih armad. Zato pa ne moremo nikoli dovolj hvale vedeti tistim merodajnim krogom, ki so v miru storili vse za višjo izobrazbo našega ljudstva. Kakor sijajno se je izkazala duševna zmožnost sedaj v vojski, tako sijajno se bo morala pa tudi po vojski, ko se bo treba prilagoditi po vojski nastalim razmeram.

Zato skrbimo, da bo tudi odslej naše ljudstvo čim bolj izobraženo, in prepričani smo, da bo kljubovalo tudi najhujšemu sovražniku!

ZAKOPANI ZAKLADI.

(Iz "Slovenca" z dne 12. maja.)

Komu ni znana evangeljska prilika o talentih, ki jih j egospod razdelil med svoje hlapce! Pri vseh so se talenti pomnožili, le pri enem ne. Ta ga je zavil v svoj robec in pustil ležati.

Ti hlapci naj nam pomenijo razne države na svetu. Vsaka država ima v sebi neizmerne zaklade. Ti zakladi ji nosijo visoke obresti, če jih zna porabiti. Nič pa si ne more z njimi pomagati, če jih pusti ležati zavite v robec ali zakopane v zemljo.

Velikanski zaklad za državo je poljedelstvo. Veliki obrniki in trgovci se radi bahajo in pravijo: "Mi vzdržujemo državo, ker ji dohaja večina davkov iz naše mošnje." Res je, toda ta mošnja bi bila prazna, ko bi ne bilo kmeta, ki jo neprenehoma polni. In kaj bi tudi pomagala polna mošnja cekinov, če bi ne bilo kmeta, ki ves svet preskrbuje z mesom, moko krompirjem in drugimi jedili. Sedanja vojska je državam odprla oči, da plug in brana nista nič manj potrebna, kakor top in strojna puška. In če hoče država sebi dobro, bo skrbela, da ji bo kmetski stan vsaj toliko pri srcu, kakor vojaški stan.

Nihče ne taji, da je sedanje vojske veliko kriva nespretnost raznih diplomatov. Na drugi strani pa zopet vidimo, kako odločuje v vojski spretnost raznih vojskovodij. Hindenburg je bil že zakopan zaklad. Izkopali so ga o pravem času. Toda koliko je med ljudstvom zakopanih talentov, ki se jih nihče ne spomni. V visoke državne službe pa se rinejo taki, ki nimajo za to potrebnih naravnih darov. S silo napravijo razne predpisane študije, potem pa lezejo avtomatično naprej vedno v višje razrede. Ob času potrebe se pa pokaže vsa njihova nezmožnost. Kristus je rekel apostolom: "Niste me vi izbrali, ampak jaz sem vas izbral." Tako bi morala ravnati tudi država. Izmed dobrih bi morala izbirati najboljše in ne sprejemati tistih, ki se ji vsiljujejo, pa naj so tudi grofi in knezi. Tisti pa, ki so sposobni, so največkrat brez denarja. Zato bi jih morala država vzgajati na lastne stroške. Ti stroški bi ji prinašali 100- in 200odstotne obresti. Pa mi kdo poreče: "Na visokih šolah si profesorski zbor sam zbira nove člane, pa to ni dobro." Res! Toda država bi morala skrbeti za varnostne naredbe, da bi se pri izbiranju talentov ne moglo kaj podobnega goditi, kakor na raznih visokih šolah pri nastavljanju profesorjev.

Človek ima dve roki. Resno rabi, leva mu je pa na pol zakopan zaklad. Veliko se je že o tem pisalo, da je treba tudi ta zaklad izkopati in levo roko tako za delo izuriti, kakor desno. Kdor ima desno roko bolno ali je sploh nima — kar bo po vojski v veliko slučajih — ta mora biti levičar. Pa tudi če sta zdravi obe roki, je prav, če se pri delu menjavata. Pri jedi rabijo že sedaj mnogi enako spretno obe roki. Zakaj bi jih ne rabili povsod?

Tako modrujejo tisti, ki hočejo spraviti levico do njenih pravic in dolžnosti. Morda se bo po vojski res začela večja pozornost obračati na levico.

Začudeno smo gledali s prva vojake, ko so odhajajoči v boj nosili slovenske ali, recimo, kranjske trobojnice. Pred vojsko nismo pri vojakih nikdar opazovali narodnih barv. Vojaško vodstvo je prišlo pač do spoznanja, da je v vojski tudi narodnost mogočen faktor. Zato dovoljuje ne samo Nemcem in Italijanom, da so okrašeni s trakovi svojih narodnih barv, ampak pusti tudi Slovencem prostost glede narodne zavednosti. Prav tako. V miru so razne sile narodnosti nekaterih narodov kopale grob. Ti narodi se sedaj navdušeno bore za državo. Daj Bog, da bi smela lepa slovenska zastava tudi v miru povsod tako prosto plapolati, kakor sedaj v vojski. Narodna svoboda ne bo nikdar razdrla države, ampak jo bo krepila in utrjevala.

Naši vojaki so v ogromni večini dobri kristjanje. Preden odidejo na bojno poljano, prejmejo skoro vsi sv. zakramente. In kakor željno segajo po svetinjicah in molitvenih lističih! Ni nobenega dvoma, da je v vojski tudi vera velik faktor. Iz vere zajema vojak svojo srčnost, svojo potrpežljivost, svojo moč. In vendar jih je toliko, ki so doslej noč in dan kopali grob, da bi vanj vero zagrebli. Država je pa le grobokope mirno gledala, jim prepuščala učiteljske stolice na srednjih in visokih šolah in druga važna mesta v državi. Morda bo po vojski bolje. Morda bo država zopet izkopala nebeški zaklad svete vere, v kolikor so ga grobokopi že zakopali. Če pa tega ne stori, utegnejo priti časi, ko bo to izkopavanje prepozno in nemogoče. Država sloni trdno le na enem stebru, in ta steber je vera. Tudi ono poslopje, kjer so plesali Filistejci, je nosil en poglavitni steber. Samson je ta steber podrl, pa se je vse poslopje sesulo.

Zakopani zakladi! Bog daj, da bi jih vojska izkopala.

KAKO SE BOJUJEJO MAROČANI.

Stotnik generalnega štaba generala d' Amada v Casablanci, Paul Azan, poroča v nekem zasebnem pismu, ki ga objavljajo francoski listi, o načinu, kako se Maročani bojujejo proti "nevernim tujcem", sledeče:

"Maročani so resni nasprotniki. Zadnji boji so pokazali, da se nimamo boriti z divjo, nedisciplinirano živino, temveč z narodom, ki se razume na vojno umetnost. Maročani znajo z občudovanja vredno spretnostjo izrabljati teren in njihova čudovita urnost onemogočuje, da bi se mogli mi prepričati, kje je pravzaprav sovražnik. Za položnimi grički, izrabljajoč vsako skrivališče, se polagoma prerinejo do posameznih francoskih oddelkov; pridejo od strani, pa tudi za hrbet. Nenadno se usipajoče kroglje čisto od blizu so prvi znak napada. Že imajo sanitetni vojaki obilo opravka." ... Stotnik Azan poroča nato o nekem poizvedovavnem pohodu, kjer je bila napadena njegova stotnija. Dalo se je povelje: Vrzite se na tla! Neki vojak je bil ustreljen v trebuh in je grozno zakričal. Stotnik vpraša drugega vojaka, kdo da je ranjen. Vojak se vzdigne, da mu pogleda v obraz, toda že ima tudi on krogljo v glavi. O posebno predrznem načinu napadanja poroča stotnik to-le: 17. marca na večer so francoski strelci pri Bar-Rababu počivali zavarovani za griči. Kar se v precejšnji oddaljenosti pridrve marooški konjeniki. Naši jamejo streljati. Jezdeci, odeti v široke bele burnuse, bliskoma obrnejo konje in oddirjajo. Mislili smo že, da je v kraju nevarnost, kar se komaj tristo korakov pred nami pojavijo čudne sence. Bili so popolnoma nagi ljudje, oboroženi deloma s puškami, deloma z noži. Kako so prišli tako blizu? Prinesli so jih jezdeci na konjih. Za jezdecem leži počez po konju nag vojak in zdrči s konja, ko pride dovolj blizu. Jezdeci nekaj časa streljajo, potem izginejo vojaki pa se plazijo naprej od griča do griča do sovražnika. Potem obsujejo Francoze s streli ali pa se celo z noži vržejo nanje. Opravljajo tudi posel roparjev pri ranjencih.

ITALIJA IN NAČELO NARODNOSTI.

Italija pravi, da je narodnostno načelo sveto in zato ga nihče ne sme kršiti. V imenu narodnostnega načela se je Italija združila, v imenu "narodnostnega načela" sedaj Italija odrešuje svoje neodrešence; z eno besedo: italijansko narodnostno načelo je tako sveta stvar, da razun italijanskega narodnostnega načela ni nič svetega. Zato Italija v imenu narodnostnega načela zahteva nemška mesta Bozen, Meran, Brixen, furlanski mesteci Tržič in Gradiško, slovensko Nabrežino in celo slovansko Primorje, hrvatsko Dalmacijo, albansko Volono, grške otoke Dodekaneza in kos Male Azije, kjer prebivajo večinoma Turki in deloma Grki.

Slovensko primorje.

Veseli nas, da sedaj tudi nemško časopisje tu in tam zapiše, da živimo ob morju Slovenci in Hrvati. Zlasti nemško časopisje iz "rajha" je tukaj bolj odkrito in jasno izpove, da so ti kraji naši, do katerih Italija nima pravic. So glasovi, ki jih navadno ni bilo slišati in jih deloma tudi še ni slišati. Toda, če celo Italija spoznava, da je na tej zemlji nekaj živega, kar se bo branilo do zadnjega, potem bo to spoznal še kdo drugi. Tudi naši severni bratje so se začeli bolj pečati z nami. Razumljivo. V boju z Italijo se rešuje vprašanje Avstrije kot velesile in pa jugoslovansko vprašanje. Ta stvar je dozorela in treba jo je rešiti. Napravljala se je Italija, da reši to vprašanje. Mi smo odklonili njeno "odrešenje". Rešitve bo iskati v drugem smislu. Razvoj zadnjih desetletij je pokazal smer. Odlični katoliški poljski list "Glos Narodu" piše v obširnem članku: "Pomen italijanstva je padel. Obličje Istre, Goriške, Gradiške in celo Trsta se je v teh časih znatno izpremenilo. Pred 30 leti so tamkaj poznali samo italijansko zemljo in italijansko življenje, poznali so samo Castelnuovo, Abbazia, Lussinpiccolo. Danes pa vidiš na uradnih tablah tudi zapisano Opatija, namesto Castelnuovo Podgrad in poleg Lussinpiccolo tudi Lošinj mali. Pa naj imajo mesta še danes italijansko obličje, obrežje ni italijansko, ampak slovansko, in sicer na zahodu slovensko, na vzhodu hrvatsko ali celo srbohrvatsko. Na Goriškem je uradni jezik slovenski in italijanski, ravno tako zakonodaja. Med 180,000 prebivalci Trsta je že danes 70,000 Slovanov. V dveh predmestnih kurijah imajo že danes Slovenci vsa mesta za občinske volitve in v eni štirih mestnih kurij, v četrti, so bili Slovenci zadnjič v ožji volitvi. To vse dokazuje, da se slovenski element množi in pa da tega ozemlja ne smemo več smatrati za italijansko. V Istri je že leta 1900 dognala uradna statistika, ki so jo vodili Italijani sami, da je poleg 136,191 Italijanov 47,717 Slovencev in 143,057 Hrvatov. Vkljub vsem volivnim umetnostim, s katerimi so hoteli zadovoljiti Italijane, in vkljub mogočnemu vplivu irredente imajo Slovenci na Goriškem od 29 deželnozborskih mandatov 14 in od 5 deželnoodborniških mest 2 in v Trstu od 80 vendarle že 12 mest. Slovenci in Hrvati imajo že svoje gimnazije in učiteljišča in vse to so si priborili v eni človeški dobi in proti italijanski univerzi so se uspešno uprli. Veliko zaslug za vse to ima dne 24. maja umrli Matko Mandič, ki je kot duhovnik, profesor naravoslovja, časnikar, urednik in končno kot deželni in državni poslanec zelo vneto deloval." — "Slovenec".

Zveza Katoliških Slovencev
V AMERIKI
(SLOVENIAN CATHOLIC LEAGUE)

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill.
Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.
Blagajnik:.....Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Odborniki: G. J. Stefanič, g. Frank Nemanič, Rev. Jakob Černe.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

KOTIČEK ZA DRAMATIKO.

G. K. P., Clinton, Ind.: — Dramatično društvo bi radi ustanovili pri vas. To je lepo in hvalevredno. Radi pa bi tudi nekaj naših nasvetov in navodil v to svrho. Evo jih: Če je vaša slovenska naselbina dovolj velika, da bi se gledališke predstave izplačevale, lahko takoj ustanovite dramatično društvo. Pravila sestavite na kratko. Za prvo predstavo si izberite kako lahko igro, kakor jih nudi n. pr. Zbirka ljudskih iger. (Te dobite pri Ave Maria Publ. Co., 21 Nassau ave., Brooklyn, N. Y.) Primerne kostume in vso opravo si lahko sami napravite. Predvsem pa potrebujete voditelja, ki se na vse te reči vsaj nekoliko razume. Brez veščega vodstva ni še nikjer nobena reč uspela. Ampak le pogum — pa poskusite!

Markov stolp

v Benetkah so postavili enkrat med leti 864 in 881 ne pred 864 in ne po 881.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE
(Holy Family Society)
štev. 1, D. S. D. v Jolietu, Ill.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod."
"Vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1915.

Predsednik.....George Stonich.
Podpredsednik.....Stephen Kukar.
Tajnik.....Jos. Klepec
Zapisnikar.....Anton Nemanich Jr.
Blagajnik.....John Petric.
Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:
Anton Šraj, Jr.
Nicholas J. Vranichar.
Joseph M. Grill.

To društvo sprejema v svojo sredo može, žene, fante in dekleta od 16. do 55. leta.

To Društvo izplačuje bolniške podpore $1.00 na vsak delavni dan za 50c na mesec.

Izplačuje zavarovalnino, poškodnino in za operacije, za plačila, kakor kaže oglas gl. urada.

Kdor želi pristopiti naj se oglasi pri tajniku; ako mu ni mogoče priti, naj piše za podrobnosti.

To je eno največje slov. društvo v Ameriki in menda ima najugodnejše postave v vsakej zadevi, zato ne bo nikomur žal, če postane član(ica). Pristopite, če ste že v katerem društvu ali ne.

Pri tem društvu ni nepotrebnih postav. Edino kar se zahteva je, da vsak ud plača svojo mesečnino. Kazni in drugih nepotrebnosti ni nobenih v tem društvu. 1t-w-F

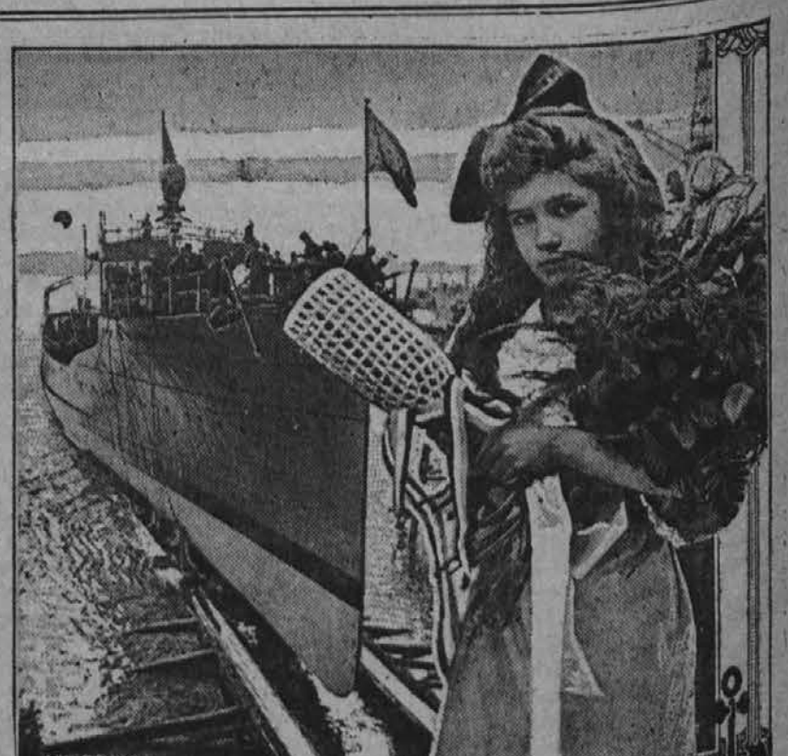

NAJVEČJI TORPEDNI RUŠIVEC ZDRUŽENIH DRŽAV.

Miss Evelyn Wainwright Turpin je botrovala, ko je bil zadnji in največji torpedni rušivec "Wainwright" spuščen na morje v Camdenu, N. J.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE. Sedež: JOLIET, ILL. Vstanovljena 29. novembra 1914 Inkor. v drž. Ill., 14. maja 1915

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill
Tajnik—Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovčič, Mount Olive, Ill.
3. Josip Težak, Joliet, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEC, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljatve se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Podrejeno Društvo za Družbo sv. Družine se sme ustanoviti v katerembodi mestu države Illinois s 8. udi obojega spola.

D. S. D. sprejema moške in ženske za ude v Društva iz vseh krajev od 16. do 55. leta. Ob pristopu plača vsak član(ica) en dolar v rezervni sklad.

IZPLAČUJE SMRTNINE $250.00 ali $500.00 dedičem umrlega člana popolno vsoto takoj po sprejemu in sicer še isti dan, ko so vse tozadevne listine v redu in sprejete v gl. uradu.

IZPLAČUJE ODŠKODNINE, katere je deležen vsak član(ica), in sicer:
Za popolno izgubo vida na enem očesu vsoto $100.00;
za popolno izgubo vida na obeh očesih vsoto $250.00;
za izgubo ene roke nad zapestjem vsoto $100.00;
za izgubo obeh rok nad zapestjem vsoto $250.00;
za izgubo ene noge nad členkom vsoto $100.00;
za izgubo obeh nog nad členki vsoto $250.00;
za izgubo najmanj štirih prstov ali cele dlani ene roke vsoto $50.00;
za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi ali stopala vsoto $50.00;
za zlomljeno hrbtenico vsoto $100.00, če je ud za vedno nezmožen za vsako delo.

IZPLAČUJE ZA OPERACIJE, česar je deležen vsak član(ica) in sicer se izplača vsota $50.00 za enkratno operacijo na slepiču (appendicitis) in za enkratno operacijo na kili ali vtrganjem.

Za poškodnine in operacije se ne pobira rednih mesečnih asesmentov, temveč razpiše gl. tajnik na vse člane(ice) primeren asesment kadar je treba izplačati poškodnine ali operacije za ta sklad, da se pokrijejo poškodnine in izplačila za operacije.

Vsak član(ica) je deležen vseh dobrot in pravic (po dne 1. maja 1915), ki jih daje D. S. D. takoj ko je bil pravilno sprejet v katero Podružnico in D. S. D. **Poleg tega plačujejo Društva bolniško podporo.**

Člani(ice) plačajo sledeči asesment z ozirom na starost ob pristopu in z ozirom na vsoto zavarovalnine:

Razred.	Za $250.00: Starost.	Asesment.	Razred.	Za $500.00: Starost.	Asesment.
1	16—20	18c	1	16—20	35c
2	20—25	20c	2	20—25	40c
3	25—30	23c	3	25—30	45c
4	30—35	25c	4	30—35	50c
5	35—40	28c	5	35—40	55c
6	40—45	32c	6	40—45	63c
7	45—50	38c	7	45—50	75c
8	50—55	45c			

Poleg tega plača vsak član(ica) še 5c na mesec za stroške.

PRISTOPILE ČLANICE.

K društvu št. 1, Joliet, Ill.: Katarina Kolar.
K društvu št. 5, Ottawa, Ill.: Katarina Kostrich.
K društvu št. 7, Madison, Ill.: Katarina Abramovič.

SLIKE IN ČRTICE Z BOJIŠČ.

V zraku.

F. L. iz Idrije je pisal dne 28. maja s severnega bojišča sledečo dopisnico:

Spoštovani gospod! Danes smo imeli zopet priliko opazovati neustrašenost naših zrakoplovcev. Kmalu po deseti uri dopoludne priplove od juga velik dvokrilnik. Ko je plul približno med našimi pozicijami, so pričeli Rusi kakor besni na njega streljati. S skrbjo smo opazovali one bele oblačke dima, ki so se prikazovali okoli letalca. Nič niso zadeli. Letalca sta se dvignila nekoliko višje in mirno dalje opazovala gibanje močnega sovražnika ter naposled izginila levo od nas. Rusi so bili predvčerajšnjim posebno dobre volje; igrala jim je godba in peli, da je odmevalo do naših pozicij. To je podvojilo pozornost naših artiljerijskih opazovalcev. Eden od teh opazi s svojim dobro oboroženim očesom, kako tam nekje počasi vozijo dve kuhinji, okrog katerih se zbirajo moštvo. Hitro ukaže svojim topničarjem, da naj jih pozdravijo. Po prvem streljanju se razbežali na vse strani. Naslednje granate so jim dalje še tja poslane razbile obe kuhinji. Ta dan niso več delil.

Kako je in kako je bilo.

Vojak Janez Krajnik iz Godešiča pri Škofji Loki piše s severnega bojišča dne 10. maja svojim staršem sledeče pismo:

Že davno sem se namenil, da Vam nekoliko več pišem, kako mi gre tukaj nekako v sredi karpatske črte. Že skoro dva meseca bivam na enem in istem kraju v malj vasi. Odkar je vojska, nisem še nikoder bil toliko časa. Oskrbujem konja nekega oficirja, ki ima tukaj svoj oskrbovalni magacin. Je prav fest fant in skrbi zame, kakor oče za svojega sina. Da mi velikokrat kaj takega, kar mi prej še nikoli ni prišlo na mizo: sardele, boljši sir. Sploh malokdaj tam dobim, kjer bi moral, raje pustim drugim, ki malo dobe, tako da nekateri trpe zelo pomanjkanje kruha in drugega. Tudi meni ga je že tako manjkalo, da nisem vedel, ali sem bolan ali samo lačen. No, sedaj ni treba, da bi bil lačen; še kakšen požirek vina mi da moj gospod in kakšno cigareto. Pri njem sem od 15. februarja. Kako je bilo prej včasih, mi je kar hudo, če se spomnim na to, koliko je bilo treba mraza prestati. No, pa sedaj, ko je prišla ljuba spomlad, smo na vse pozabili. Skoro cel mesec januarij smo prebili v gorah čez en meter v snegu. Vsled tega imam včasih tako trganje v nogi, da moram skoro za palico prijeti. No, pa samo, da me je ljubi Bog varoval pred smrtno kroglo. Samo en slučaj Vam malo opišem, kako je bilo na Vseh svetnikov dan.

Jaz in dva druga smo nesli kruh za deseto kompanijo. Ker so se ravno tisti dan nekaj prestavili, nismo prav vedeli za pot. Nosili smo že dve uri daleč, ko bi ne bilo treba več kakor pet četrt ure. Tureče eden izmed obeh: ta kruh bodo pa jedli Rusi in ne naši, mi smo že predaleč. Bredli smo po močvirju, da se nam je do kolena udiralo in smo bili vsi premočeni in izmučeni. Djali smo težke vreče doli in se plazili od grma do grma. Ko začnemo bolj natanko opazovati, zapazimo, da smo samo za 30 korakov od ruskega zakopa. To je bila naša sreča, da je bila noč temna in mirna. Rusi so spali in smrčali v grabnih in nas niso nič slišali. Ko smo se vrnili nazaj in nismo bili več daleč od naših, je začelo pokati, in kakor toča so letele krogle mimo nas. Hitro smo se vrgli v eno mlako, da se je kar blato čez nas zagrnilo. To žvižganje je kar naenkrat ponehalo, ker je naša patrola prišla od zadaj in so jih 18 ujeli, drugi so pa ušli, naših je bilo pa 13. Ko smo se izkobacali iz blata, smo opazili, da je eden ranjen v nogo. Sedaj je bilo treba pustiti kruh in nesti ranjenca. Pa kmalu pridejo za nami. In zadere se eden za nami: "Stoj, kdo tukaj?" Odgovorim: "Rdeči križ" in jih počakamo, ker še nismo vedeli, kateri so. Vprašali so nas, kaj delamo brez pušk. Ko smo jim pojasnili, da smo kruh nesli vojakom, gredo nazaj, da se vsaj kruha najedo; bilo ga je veliko vsak je nesel 25 štruc. In res smo jedli ta božji dar mi in ne Rusi in prosili Boga, da nas še zanaprej varuje.

Ta vojska bo tudi vojakom bolj utrdila zaupanje v Boga. Poprej nisi v kosarni nikdar slišal skupno moliti rožni venec. Sedaj v smrtni borbi pa večinoma molijo. Ko sem bil še pri strojni puški, smo zaupno Boga prosili za olajšanje našega trpljenja. Prosim Vas, ne imejte toliko skrbi za me, saj smo vsi v božjih rokah, On nas ne zapusti, če ne bomo mi Njega.

Tukaj smo kaki dve uri od rojne črte. Sedaj je zmirom nekako mirno, le artiljerija včasih tako strelja, da, ko bi Vi slišali, bi menili, da je sodni dan, a mi smo se tako navadili, da se še nobeden ne zmeni za to, razen če zadene. Pišite mi kaj in pošljite mi nekaj papirja in svinčnik. Vas vse skupaj pozdravljam.

Sinova ljubezen.

Ivan Jurman iz Radeč pri Zidanem mostu je pisal svojim staršem iz bolnišnice sledeči pismi, iz katerih veje velika njegova ljubezen do staršev in pa zaupanje v Marijo, tolažnico žalostnih.

Dragi starši! Vsem skupaj voščim vesele velikonočne praznike. Jaz jih bodem letos bolj slabo obhajal. V takem položaju jih nisem še nikoli — pa naj bo vse v božjem imenu, ker Bog tako hoče! Prosim, pošljite mi večkrat "Domoljuba", pa tudi drugače mi kaj pišite. Jaz se velikokrat spominjam na Vas. Spomini mi vzbujajo različne misli.

V Gyoengyoesi v bolnišnici
Vaš sin leži.
Pri srcu se mu milo stri,
ko premišljuje srečo prejšnjih dni.

Kdaj bodem spet doma pri Vas,
kdaj zrl zopet Vaš obraz?
al' bom slišal še Vaš mili glas,
al' bom videl še domačo vas?

Gotovo se bodemo še videli, vse se bo še dobro izteklo! Le pogum in upanje imejmo!

*

Draga mamica! Bliža se zopet Vaš god. Marija, žalostna Mati božja, je Vaša patrona. Vem, da se z zaupanjem obračate do Nje, ki je tolažnica žalostnih. Posebno pa letos, ko je po vsem svetu sama žalost. Tudi Vam je odločeno, da uživate več žalostnih dni, nego veselih. Nikoli Vam ni bilo prav dobro, a vendar se Vam niti sanjalo ni, da boste še kaj takega doživeli. Ko smo bili otroci še majhni, ste se z nami trudili v napornem delu; mislili ste si: saj kadar odrastejo, mi bodo v pomoč in veselje. A kakšna prevara! Odrasli smo, a kje je pomoč kje Vaša opora? Dve hčeri sta doma, odrastlo nas je pa šestero! Zdi se mi, kakor bi slišal Vaše vzdihe. O, predobra mama! Ni Vam treba preveč žalovati, saj je morala tudi Marija veliko prestati. Uprite tudi Vi svoje oči večkrat v podobo Žalostne Marije — takoj Vam bo olajšano pri srcu. Voščim Vam, da bi Vam dal ljubi Bog, da bi obhajali svoj god še mnogokrat z večjim veseljem kot letos. Enkrat pa, da bi nas imeli vse skupaj okrog sebe zbrane v svetih nebesih, kjer Vam bo Marija, Vaša patrona, vse solze obrisala. To je moje voščilo k Vašemu godu v letu svetovne vojske, šibe božje, 1915.

Vojak I. B. piše iz Galicije.

Tukaj se nahajam zdrav in vesel, in ako nam bo še kaj časa tako dobro šlo, bodo kmalu moskali in kozaki vsi v naših rokah. Zdaj v 4 dneh smo jih prijeli kakih 60,000 in 36 strojnih pušk; kanonov pa sam ne vem, koliko. Do zdaj je bilo videti moskalov kot mravelj na mravljišču. Sedaj pa ni več tako. Malo jih je tam in tam po kakšnem grmu ali brinju. Primemo jih in jih gonimo skupaj kakor izgubljene ovce. Kadar jih zalotimo, kriče: "Pani (gospod) daj mi hleba (kruha)", pa jim ga damo. Kadar beže, vržejo puško proč, a ne debele suknje. Nerodni so, ker še sedaj nosijo velike črevlje. Moskale bomo kmalu vse ujeli.

RAZNOTEROSTI.

Kako se oblačijo kraljice.

Neki angleški časopis poroča, kako se evropske vladarice oblačijo. Večinoma niso naklonjene modnim novotarijam, zato jih modni "strokovnjaki" opravljajo, češ, da se komaj ena med njimi v resnici dobro in moderno oblači. Zanimivo je, da Angleži trde, da se med vsemi evropskimi kraljicami ume najlepši oblačiti — nemška cesarica; o njej je znano, da si pretežni del svojih oblek da delati v Berolinu in le tu in tam kako malenkost naroči iz Londona, Pariza ali Dunaja. Vsega skup izda nemška cesarica za obleko po 40,000 mark na leto — ravno polovico manj nego holandska kraljica Viljemina. Kljub temu imajo modni kritiki ravno Viljemino najbolj na piki, češ, da se najneokusnejše oblači, to pa zato, ker iz ozirov na narodnost daje zaslužiti le domačim modnim umetnikom in umetnicam in prav ničesar ne naroča v inozemstvu. Italijanska kraljica Helena izda na leto za svojo obleko po 60,000 mark; ljubi mirne, nekričeče barve in kroje in se navadno ne peha za modnimi novostmi. Najpriprostejše med vsemi vladaricami se oblači ruska carica, ki izda na leto le 20,000 mark za svoje obleke, dasi ima mnogo višje dohodke nego druge kraljice. Angleška kraljica Mary izda za obleko na leto po 40,000 mark; navadno se malo ozira na modo, modne pretiranosti pa naravnost sovraži. Tako je na primer tudi svojim dvornim damam dala razumeti, da v svoji bližini ne trpi večernih oblek brez rokavov ali globoko izrezanih in tudi ne prozornih nogovic. Najbolj se drži vseh modnih novosti španska kraljica Viktorija, ki že zato ni vedno posebno okusno oblečena. Vse obleke in klobuke naroča izključno v Parizu in izda na leto okroglo 100,000 mark za obleko.

Žena prevarila "smrt in hudiča".

Čevljar Janez Zapletal je poslal iz Amerike svoji ženi 5000 dolarjev, ki jih je tekom let zaslužil in prihranil. Skupno z denarjem ji je poslal pismo v Trencsin—Selmecz, v katerem ji to pošiljatev naznanja in piše, da pride kmalu tudi sam domov. Denar je prišel in žena ga je šla dvignit na pošto. Vodja pošte pa je zahteval dokazilo, da je res žena Janeza Zapletala. Žena se je obrnila na župana Trnka in ta ji je dal potrdilo. Ponoči, ko je žena spala, kar potrka na vrata. Žena odpre in groza, pred njo sta stala smrt in hudič. Hudič povzame besedo in jej zagrozi, da mora drugi dan na pošti dvignjen denar njemu izročiti, ker je njen mož po krivici pridobil. Žena je obljubila hudiču denar in se spravila zopet v posteljo. Drugi dan je dvignila denar na pošti in ga doma lepo spravila. Obenem je pa obvestila orožnike o čudnih, nadnaravnih obiskih v pretekli noči. Ponoči zopet potrka na oknu. Žena odpre; zopet stojita pod oknom smrt in hudič, ki terjata krivično pridobljene denarje zase. Kar naenkrat prime duhova za ovratnik težka roka žandarja, ki strga raz nju obleko. Hudič je bil župan, smrt pa njegov svak.

Prebivalstvo francoskih mest.

Po izkazu statistike z dne 5. marca 1913 šteje Francoska 15 velikih mest, in sicer: Pariz (ne vštevši predmestja) 2,846,986, Marseille 552,182, Lyon 524,056, Bordeaux 261,678, Lille 216,807, Nantes 169,254, Nizza 163,833, Toulouse 149,044, Saint-Etienne 148,778, Le Havre 132,667, Rouen 122,420, Roubaix 122,154, Nancy 118,187, Reims 113,372, Toulon 104,582 prebivalcev. Skupaj 5,746,000 prebivalcev.

Nova Marconijeva iznajdba.

Iz Milana se poroča, da je Marconi iznašel napravo, s katero se lahko dožene, iz katere smeri prihajajo valovi brezžičnega brzojava.

LINCOLN HIGHWAY

Grocery and Market

PETER FRANCK, Proprietor

406-408 CASS ST. Both Phones 782. JOLIET, ILL.

To je prodajalna, kjer najdete večjo zalogo, boljšo kakovost blaga in nižje cene kot kje drugje v mestu.

Posebne cene za soboto;

Raw Leaf Lard, per lb.....9½c	Fancy Lamb Hind Quarters, per lb 17c
Rendered Lard (bulk) 11c	Fany Lamb Front Quarters, per lb 13c
Rendered Lard in 3, 5, 10 lb. Pails, 12c	Fancy Lamb Chops, per lb.....18c
Fancy Pork Loin Roast, per lb...12½c	Fancy Leg Lamb, per lb.....20c
Fancy Pork Chops, per lb.14c and 13c	Fancy Mutton Chops, per lb....12½c
Fancy Pork Butts, per lb.....12½c	Fancy Mutton Legs, per lb.....14c
Fancy Pork Shoulder, per lb.....11c	Home Dressed Chicken, per lb...16c
Fresh Spare Ribs, per lb.....8½c	Native Leg Veal Roast,...22c and 18c
Fresh Pork Liver, per lb.....4c	Native Loin Veal Roast..20c and 18c
Fresh Calves Liver, per lb.....20c	Native Veal Steaks, lb.....22 and 20c
Fresh Beef Liver, per lb.....10c	Native Veal Chops, per lb. 20 and 18c
No. 1 Sugar Cured Hams, per lb..15c	Stewing Veal, per lb.....16 and 14c
No. 1 Sugar Cured Picnic Hams, 12½c	Stewing Mutton, per lb..12½ and 10c
No. 1 Sugar Cured Bacon, per lb 16½c	Stewing Lamb, per lb.....16 and 14c
Fancy Sirloin and Porterhouse Steak, per lb. 18c	No. 1 Native Pot Roast, 15 and 12½c
	No. 1 Boiling Beef,per lb. 12½ and 11c
Fancy Round Steak, per lb.....17c	SVEŽE RIBE VSAK DAN.

Vse druge vrste meso in klobase, česar ni tu mogoče navesti, prodajemo po nižji ceni. Privažamo blago po 10c kamorkoli v mestu.

Imamo polno zalogo grocerijskega blaga, katero prodajemo po taki ceni, da se boste čudili, če pridete k nam na obisk. Tu si prihranite najmanj 10c do 20c na dolarju.

Pri nas sta vposlena gg. Jos. Pasdertz in Math Kolich, ki vam drage volje postrežeta in pojasnita kako vam je mogoče prihraniti si denar, če kupujete pri nas.

FREE NAGRADE NAŠIM CITATELJEM FREE

Porabite nekaj momentov časa in pridobite si eno izmed naših mnogih nagrad.

Velika uganka te prodajalne "15".

NE RABITE KUPITI KLAVIRJA, DA DOBITE ENO TEH NAGRAD. Kdor pošlje odgovore dobi Steger Store Edition of "Nation's Home Songs", (ki vsebujejo besedilo in note 60. pesmi) ali Vanity Cases, Coin Purses, Pocketbooks, Ladies Bar Pins, Gentleman's Scarf Pins, Fountain Pens, Art Medallion, Gilt Framed Pictures, ali druge krasne Souvenir nagrade — vsakdo ima priliko do nagrad —

Prva nagrada: Najnovejši izdelan STEGER STORE PIANO.
Druga nagrada: $275 Mahogany Pianola.
Tretja nagrada: $125 Fonograf s pločami.
Četrta nagrada: Pravi Diamantni Prstan.
Peta nagrada: Krasen set srebrnega posodja.

Naznanilo! Kontest se završi v pondeljek 19. julija 1915. Vsi odgovori morajo biti sprejeti do 6. ure zvečer tega dne.

Vsi kontestantje bodo dobili od nas poleg nagrad še KUPOVALNI ČEK ZA $78.00, ki je dober za toliko denarja za nakup klavirja v naši prodajalni.

3	4	5
2	6	8
7	9	1

ALI JE MOGOČE? JE, TODA POVEJ KAKO!

Uredite te številke, da bodo soštete na katerisibodi kraj štele 15.

UGANKA "15".

Ta ponudba je za to izdana, da se zniža cena klavirjem in prodaja istih poviša. To je boljša metoda, kakor plačevanje agentov, učiteljev, magazine in druga reklama. Kupovalec mora konečno to vse plačati.

Mi porabimo del tega stroška za te vrste naznanila in premije ali nagrade. To je direktni dobiček vsem, ki se zanimajo za klavirje, če kupijo ali ne.

VSAKA ŠTEVILKA SE ZAPIŠE LE ENKRAT. ČE NE PRIDE PRAV, POSKUSITE ZNOVA, KER MORA BITI PRAV IN JE MOGOČE!

Za najboljše urejen, najčistejši in najpravilnejši, ter najartističneji odgovor damo primerno nagrado, kakor obljubljeno.

Vsi, ki zaslužijo nagrado, bodo dobili obvestilo. Če se ne zglasijo v 15. dneh, zgube pravico. Porabite ta papir in oglas. Vsaka oseba lahko nastopi v kontestu. Vse nagrade se oddajo popolnoma zastonj.

Čistoča, prava ureditev in točnost se upošteva. Vsi odgovori morajo biti lastnoročno pisani. V slučaju, da dva dobita isto nagrado, bosta oba dobila nagrado, a ne samo eden. Treh sodnikov besede bodo odločilne. Vse odgovore se naj pošlje takoj na Steger Piano Store, 307 Van Buren St., Joliet, Ill.

Kontest se završi ob 6. uri pop. Western Union Time, v pondeljek 19. jul. 1915.

Odgovore, ki se pošljejo ali prejmejo po tem času, se ne bo upoštevalo. Vsakdo ima isto priliko za gorinavedene nagrade.

Ne odlašajte z odgovorom. Napišite ime in naslov razločno na ta papir, ali pa na poseben kos papirja in pošljite odgovor še danes.

OPOMBA — PIŠITE RAZLOČNO IN RAVNAJTE SE PO PRAVILU.

Izrežite to in je pošljite z odgovorom uganke na 307 Van Buren St., Joliet, Ill.
What is the name of your piano?.....
Name .....
Street No. .....

Steger Piano Store

PAUL G. BAXTER, Prop.

Ponižani in razžaljeni.

ROMAN V ŠTIRIH DELIH IN Z EPILOGOM.

Ruski spisal F. M. Dostojevskij. **Poslovenil Vladimir Levstik.**

PRVO POGLAVJE.

Lani, dne dvajsetega sušca zvečer sem doživel nekaj prečudnega. Ves tisti dan sem hodil po mestu in si iskal stanovanja, zakaj prejšnje mi je bilo preveč vlažno, tembolj, čim se je oglašal moj kašelj že takrat. Že v jeseni sem se hotel seliti, a sem zavlekel do pomladi. Vendar pa ves dan nisem mogel najti ničesar poštenega. Želel sem si prvič lastnega stanovanja, ne pa v podnajemu, drugič pa na vsak način veliko sobo — in pri tem seveda tudi kar najbolj ceneno — četudi bi bila le ena. Opazil sem bil, da je v tesnem prostoru celo mislim nerodno. Od nekdaj mi je bila mila navada, da sem hodil po sobi semintja, kadar sem snoval svoje bodoče povesti, akoravno ne smem zamolčati, da sem vsekdar raje zamišljal svoja dea in sanjal o tem, kako jih napišem, nego pisal v resnici. To pa ne od lenobe, temveč bogsigavedi zakaj.

Že od jutra mi ni bilo dobro, na večer pa mi je postalo naravnost slabo in nekaka mrzlica se me je lotevala. Poleg tega sem bil truden, ker sem bil ves božji dan na nogah. Zvečer, ko se je že bližal mrak, sem korakal po Vnebohodni cesti. Rad imam sušcevo solnce v Petrogradu, vzlasti pa še njegov zapad; seveda mora biti večer jasen in hladan. Mahoma se ti zablišči vsa ulica, oblita z živo svetlobo in vse hiše se nenadoma kar nekako zalesketajo; njih sive, žolto in umazanozelene barve hipoma izgube vso svojo žalobnost. Še v duši ti postane jasneje, kakor bi vztrepetal ali bi te nekdo s komolcem sunil. Preporodi se tvoj pogled in navdajajo te nove misli. O čudež, ki ga zmore en sam solnčni žarek nad dušo človekovo!

Toda solnčna svetloba je zamrla; mraz je pritisnil in začel ščipati za nos; gostejši je postajal mrak in plin se je zasvetil iz trgovin in prodajalnic. Ko sem dospel do Millerjeve slaščičarne, mahoma obstojim kakor obkopan; zazrl sem se v nasprotno stran ulice, kakor bi slutil, da me čaka v prihodnjem trenotku nekaj nenavadnega, — in tisti hip sem zagledal tamkaj starca s psom. Dobro še pomnim, kako neprijetno čustvo me je takrat zagrabilo za srce, dasiravno sam nisem vedel, kaj to čustvo pomeni.

Mistik nisem in slutbam in prerokbam malo verujem; doživel pa sem — kakor morebiti vsakdo — že toinono, česar ni mogoče razložiti. Naprimer tisti starec: zakaj me je že takratno moje srečanje z njim navdalo s slutnjo, da me čaka še tisti večer nekaj ne čisto navadnega? Sicer pa sem bil bolan in v bolezni nas čustva skoro vedno varajo.

Starec se je približal slaščičarni s svojimi počasnimi, slabotnimi koraki, prestavljajoč noge kakor polena, skoro ne da bi jih pregibal, skljućen in nalahko pritrkavaje s palico ob kamenite plošče trotoarja. Svoje žive dni še nisem srečal čudne, nerodne prikazni. Že pred tem srečanjem, ko sem ga čestokrat videl pri Millerju, me je nekaj bolestno dirnilo, kadarkoli sem ga pogledal. Njegova visoka, skljućena postava, mrtvaško lice osemdesetletnega moža, stari površnik, ki je bil po šivih razparan, vegasti okrogli klobuk, ki že svojih dvajset let ni bil več nov in je pokrival njegovo plešasto glavo, kjer je bil ostal še nad tilnikom šop že ne več sivih, temveč belorumenih las; vse njegove kretnje, vršeče se brez zmisla, kakor po navitem vzmetu — vse to je nehote osupnilo vsakogar, kdor se je prvič srečal z njim. Res je bilo nekam čudno gledati takšnega preživelega starca brez nadzorstva, in še tembolj, čim je bil v resnici podoben norcu, ki je ušel svojim paznikom. Čudil sem se tudi njegovi nenavadni suhosti, kajti telesa že ni imel skoto nikakega več, kakor bi se sama koža držala njegovih kosti. Njegove velike, toda kalne, modroobrobljene oči so zrle vedno naravnost, nikoli ne vstran; trdno sem prepričan, da niso videle nikdar ničesar. Če te je tudi gledal, je šel naravnost proti tebi, kakor bi imel prazen prostor pred seboj. Parkrat sem to opazil. Ni še bilo dolgo, kar je zahajal k Millerju, vedno v spremstvu svojega psa. Nihče izmed gostov slaščičarne si ga ni upal nagovoriti in tudi on sam ni govoril z nikomur izmed njih.

"Čemu se neki vlači k Millerju in česa išče tam?" — sem mislil sam pri sebi, ko sem stal tostran ulice in ga gledal z nepremagljivo radovednostjo, dočim se je porajalà v meni nekakšna zlovoljnost, posledica bolezni in utrujenosti. "Kaj pač premišlja?", sem nadaljeval, "kaj mu gre po glavi? Ali sploh kaj misli. Obraz mu je tako zamrl, da ne izraža prav ničesar več. In kje je iztaknil tega ostudnega psa, ki ne gre od njega, kakor bi tvoril z njim nerazdružljivo celoto, tega psa, ki mu je tako podoben?"

Menda je imel tudi ta nesrečni pes že osemdeset let; da, gotovo je bilo tako. Prvič je bil videti tako star, kakor nikdar noben pes, in drugič — kako to, da me je ob prvem pogledu nanj prešinila misel, da ta pes ne more biti tak kakor drugi psi, temveč nenavaden pes, v katerem tiči nekaj čudočudnega in začaranega, da je to morebiti nekakšen Mefisto v psji koži in da je njegova usoda s tajnostnimi in neznanimi vezmi priklenjena na usodo gospodarja? Da ste ga videli sami, bi bili rekli takoj, da je preteklo gotovo že svojih dvajset let, odkar se je zadnjikrat najedel. Suh je bil liki okostje ali — da rabim najhujšo primero — kakor njegov lastnik. Že malodane vsa dlaka mu je bila izpadla, tudi na repu, ki je visel kakor palica, vedno stisnjen med zadnje noge. Dolgouha glava mu je turobno klonila k tlom. Kar sem na svetu, še nisem videl tako zoprnega psa. Kadar sta šla po ulici, gospodar spredaj, pes pa tik za njim, se je njegov gobec dotikal škricev njegove suknje, kakor da je prilepljen nanje. In bilo vam je, kakor bi njuna hoja in vsa njuna zunanjost govorila korak za korakom: "O Bog, kako sva stara, stara, stara!..."

Vem še, da mi je nekoč prišlo na um, če se nista obadva, starec in pes, izkobacala izmed strani kakšnega Hoff mannovega dela, ilustriranega od Gavarnija, da hodita zdaj po božjem svetu kot živa reklama za knjigo.

Prekoračil sem ulico in stopil za starcem v slaščičarno.

Tudi v slaščičarni je bilo obnašanje starca silno čudno, tako da je začel Miller v zadnjem času že nezadovoljno gledati izza mize na nepozvanega gosta, vzlasti zato, ker si ta čudak nikdar ni ničesar naročil. Vsakikrat je šel naravnost v kot za pečjo in sedel tam na stol. Ako je bil ta njegov prostor zaseden, je obstal nekaj hipov v brezmiselni osupnjenosti pred gospodom, ki je sedel na njegovem mestu, obrnil se in ves potrt odšel v drugi kot ob oknu. Tam si je izbral stol, kamor je počasu spustil svoje telo, vzel klobuk z glave, položil ga tik sebe na tla in poleg klobuka trstiko, naslonil glavo nazaj in sedel v tem položaju tri do štiri ure, ne da bi se ganil. Nikdar ni jemal v roke kakršnihkoli časopisov in izustil niti ene same besede ali glasu, temveč sedel je in široko zrl pred sebe, to pa s tako topim in mrtvim pogledom, da bi bil človek stavil, da ne vidi in ne sliši ničesar od vsega, kar ga obdaja. Pes pa se je dvakrat, trikrat obrnil na istem mestu, žalostno se zleknil predenj, položil gobec med njegove škornje, globoko zavzdihnil, iztegnil se po tleh v vsej svoji dolžini in se ni ganil ves večer, kakor bi umiral medtem. Zdelo se je, da ležita ti dve bitji ves božji dan mrtvi in ob solnčnem zapadu oživita edinole v ta namen, da prideta v Millerjevo slaščičarno in izvršita s tem skrivnostno, nikomur znano dolžnost. Ko je presedel tri ali štiri ure je starec naposled vstal, vzel klobuk in odšel nekam domov. Vstal je tudi pes, stisnil rep med noge in zopet povesil glavo ter mu sledil kakor stroj, s prejšnjimi počasnimi koraki. Gostje slaščičarne so se začeli nazadnje na vse načine izogibati starca, niti sedel ni niče poleg njega, kakor bi jih navdajal z studom do sebe. Vsega tega pa on ni zapazil.

Obiskovavci te slaščičarne so večinoma Nemci. Zbirajo se tukaj iz cele Vnebohodne ceste, vse sami lastniki raznovrstnih podjetij: ključavničarji, peki, pleskarji, klobučarski mojstri in sedlarji, — ljudje patriarhalni v nemškem zmislu te besede. Sploh se je pri Millerju gojila patriarhalnost. Večkrat je gospodar pristopil k znatnim gostom in sedel k njim, pri čemer je prišla na mizo gotova množina punča. Tudi psički in mali otroci lastnikovi so tuintam prihajali h gostom in ti so božali otroke in psičke. Vsi so bili znanci so se gostje zaglabljali v čitanje nemških časopisov, se je izza vrat, v stanovanju gospodarja oglašal "Avguštin", ki ga je na brenketajočem glasovirju igrala starejša hči, plavolasa Nemka s kodri ob licih, vsa podobna beli miški. Posebno valček so poslušali radi. Jaz sem zahajal k Millerju prve dni vsakega meseca čitat ruske časopise, ki jih je dobival.

Ko sem stopil v slaščičarno, sem že zagledal starca sedečega pri oknu, in tudi pes je že ležal zleknjen ob njegovih nogah. Molče sem sedel v kot in si v mislih zastavil vprašanje: "Čemu sem prišel semkaj, ko nimam prav nikakega opravka, ko sem bolan, in bi bilo bolje, da se požurim domov, izpijem čašo čaja in ležem v posteljo? Ali sem prišel res le zato, da gledam tega starca?" Nevolja me je obšla. "Mar mi je zanj!" sem si mislil ob spominu na čudno bolnost, ki me je navdala, ko sem ga gledal na ulici. "Kaj mi je sploh do vseh teh dolgočasnih Nemcev? Odkod to fantastično razpoloženje duha? Čemu ta prazni nemir zbog praznih stvari, ki ga opažam na sebi v zadnjem času in ki me moti v življenju in mi jemlje zdravi pogled, kar mi je omenil že globokoumen kritik, ko je ozlovoljen listal po moji poslednji povesti. Navzlic tem mračnim mislim pa sem vendarle ostal, kjer sem bil, dočim me je bolezen obvladala boljinbolj, dokler se mi ni naposled zadelo škoda zapustiti toplo sobo, vzel sem "Frankfurtski list", prečital dve vrsti in zadremal. Nemci me niso motili. Čitali so in kadili in le izredka, vsake pol ure enkrat, so pretrgano in poluglasno pravili drug drugemu novosti iz Frankfurta ali dovtipe in bistroumnosti glasovitega nemškega humorista Saphira, nakar so se s podvojenim ponosom na svojo narodnost iznova izaglabljali v čitanje.

Čez pol ure sem se zdramil iz svoje dremotice; hud mraz me je bil pretresel. Takrat pa je še enkrat obrnil mojo pozornost nase nemi prizor, ki se je vršil v sobi. Povedal sem že, da je starec, kakor hitro se je vsedel na svoj stol, takoj uprl svoje oči na kak predmet in jih ves večer ni obrnil drugam. Pripetilo se je včasih, da je tudi mene zadel ta pogled, tako brezmiselno srep in ničesar ne razločujoč, navdajajoč me s tako preneprijetnim, da, celo neznosnim čustvom, da sem navadno prejkoprej presedel na drugo mesto. Tistikrat je bil žrtev starčeva majhen, debeluhast in silno skrbno opravljen Nemček s stoječim, trdo naškrobanim ovratnikom, in nenavadno rdečim obrazom, gost iz Rige, kupec Adam Ivanič Schultz, kakor so mi pravili kasneje; bil je dober prijatelj Millerja, a še ni poznal starca in mnogih med ostalimi gosti. Z naslado je čital "Dorfbarbierja" in odpijal svoj punč; ko pa je dvignil glavo, je nenadoma zapazil na sebi starčev nepremični pogled. To ga je osupnilo. Adam Ivanovič je bil zelo občuten in ščegetljiv mož, kakršni so vsi "odlični" Nemci. Čudno in žaljivo se mu je zazdelo, da ga ta človek tako srepo in nespodobno gleda. S pritajeno jezo je obrnil oči od nevljudnega gosta, zamrmral nekaj sam pri sebi in se molče zakril s časopisom. Ni pa si mogel česa, da ne bi čez dve minuti zopet nezaupno poškilil izza časnika: isti srepi pogled, isto brezmiselno strmenje! Tudi topot je Adam Ivanič molčal. Ko pa se je isto ponovilo tretjič, se je razjaril in smatral za svojo dolžnost, da se zavzame za svoj odlični stan in ne zapusti pred spodobnim občinstvom krasnega mesta Rige, za čegar zastopnika se je smatral nedvomno. Z nestrpno kretnjo je vrgel časopis na mizo, energično potrkal s paličico, na kateri je bil pritrjen in uprl svoji mali, razljuteni očesci v neznosnega starca, plamteč od samozavesti, in ves rdeč od punča in nevolje. Bilo je, kakor da hočeta obadva, Nemec in njegov nasprotnik, premagati drug drugega z magnetično silo svojih pogledov in čakata, kdo se prvi zmede in povesi oči. Trkanje s paličico in nenavadna poza Adama Ivaniča je zbudila pozornost vseh gostov. Vsi so takoj pustili svoje opravke in začeli opazovati nasprotnika z resno, molčečo radovednostjo. Prizor je postajal presmešen. Toda magnetizem njegovih izzivajočih očesec je Adamu Ivaniču malo pomagal. Starec je v svoji brezbrižnosti vse naprej strmel na razljutenega gospoda Schultza in ni malo zapazil, da je postal predmet splošne pozornosti, kakor bi bila njegova glava na mesecu in ne na zemlji. Potrpežljivost Adama Ivaniča je naposled pošla in njegova jeza je bruhnila na dan.

"Zakaj me tako srepo gledate?" je kriknil nemški z rezkim, presunljivim glasom in pretečim obrazom.

Nasprotnik pa je molčal, kakor da ni razumel ali celo ne slišal vprašanja. Adam Ivanič je sklenil izpregovoriti ruski.

"Jas fas prašati, sakaj smirom kletate na meni?" je kriknil s podvojenim srdom. "Jas sem snan na tfora, vi ste pa ne snan na tforu!" je dodal in skočil s stola.

Starec se ni niti ganil. Med Nemci se je zaslišalo nevoljno mrmranje. Miller sam je stopil v sobo, privabljen od šuma. Ko je videl položaj, se je sklonil starcu prav do ušesa, misleč, da je gluh.

"Kospot Schultz fas je prosil, ne smirom kletati nanj," je dejal kolikor mogoče glasno, pozorno motreč čudaškega gosta.

Kakor stroj se je starec ozrl na Millerja in mahoma so se pojavila na njegovem dotlej nepremičnem obrazu znamenja nekake plahe misli in nedoločljivega nemira. Zmedeno se je odkašljal, nagnil se k svojemu klobuku, pobral ga naglo s palico vred in s trpkim usmevom, — ponižanim usmevom človeka, ki ga gonijo z mesta, kamor je zašel pomotoma, se je dvignil, hoteč oditi iz sobe. V tej ponižni in pokorni naglici revnega, slabotnega starca je bilo toliko tistega, kar navdaja človeka s sočutjem, da se mu kar srce skrči v prsih, da je vse občinstvo, ne izvzemši Adama Ivaniča, takoj izpremenilo svoje razpoloženje. Jasno je bilo, da starec ne le ne more žaliti nikogar, temveč se sam neprenehoma zaveda, da ga smejo povsod spoditi kakor berača.

Miller je bil dober in usmiljen človek.

"Ne, ne," je izpregovoril in dobrohotno potipal starca po rami, "le sedite! Aber Herr Schultz fas je lepo prosil, ne smirom kletati nanj. On je snan pri tforu."

(Dalje prih.)

Drag bik.

Oče je moral za sina prodati krave, da je mogel deček še dalje hoditi v šolo. Ko pa oče čez leto in dan vidi, da se sin neče pridno učiti, vzdihne in reče nejevoljno: "Oh, moj Bog, vse krave sem moral prodati zaradi jednega samega bika!"

POŠLJITE NAM EN PAPIRNAT DOLAR

in prejeli boste po ekspresu eno steklenico HAMILTON CLUB PURE WHISKEY (one full quart) in eno quart finega SOMA PORT WINE. Obe steklenici pošljemo v lepem zaboju — le za en sam papirnat dolar. Pišite C. F. ZARUBA & CO., 318 Third Av, Pittsburg, Pa.

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne uloge ter pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek $300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

Frank Lopartz

400 Ohio Street JOLIET

STARA GOSTILNA

NAJBOLJŠA POSTREŽBA.

W. J. BRADY

ADVOKAT.

Posojuje denar in prodaja posestva.

Orpheum Theatre Building.

JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH N. W. Phone 348

:.:Slovenska Gostilna:::

vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oba telefona 215.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši cement, apno, Tu dobite najboljši CEMENT, APNO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOG.

Chicago Phone 225.

Oscar J. Stephen

Sobe 201 in 202 Barber Bldg. JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.

Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi.

Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.

Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMODK

Posebnost so naše "The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cederne stebre, desk in šinglne vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi te bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES I NCLINTON STS.

Geo. Svetlecich

PRVI SALUN ONKRAJ MOSTA

Chicago Telephone 3868.

107 RUBY STREET, JOLIET, ILL

DOBRODOŠLI!

Garnsey, Wood & Lennon

ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL

Metropolitan Drug Store

N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna

JOHNSONOVI "BELLADONNA" OBLIŽI.

REVMATIZMU, HROMOSTI, BOLESTI v KOLKU, BOLESTIH v ČLENIH, NEVRALGIJI, PROTINU, OTRPLOSTI MIŠIC, SLABOTNEM KRIŽU, SLABOSTIH v ČLENIH, PLJUČNIH IN PRSNIH BOLEZNI, MRAZENJU v ŽIVOTU, VNETJU OPRSNIH MEMBRAN, PREHLAJENJU, BOLESTIH v LEDJIH, BOLESTIH v KRIŽU, HUDEM KAŠLJU

Navadna pomota.

Na tisoče ameriškega naroda trpi na črevesnih boleznih. Najnavadnejša je med njimi zabasanost z njenimi komplikacijami. Večina teh trpinov pa napravi isto pomoto, to je rabijo pilule in razna izčiščevalna zdravila, ne da bi poizvedovali, ali so ta zdravila nevarna ali ne. Vsako hudo izčiščevalno sredstvo, ki pušča telo slabotno ali pa vodi do navade stalnega zastrupljevanja, je nevarno. Ako trpite na zabasanosti ali na kateri njenih posledic, rabite sredstvo, ki vam ne bo samo pomagalo ampak obenem tudi ojačilo vaše prebavne organe. Tako sredstvo je

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

Izdelano iz rudečega vina in zdravilnih zelišč, ter ima namen, da odpomore pri:

ZABASANOSTI,
NJENIH POSLEDICAH,
NEPREBAVI,
NAPUHNJENOSTI,
BOLEČINAH V DROBU,
ŽELODČNIH BOLEZNIH,
NERVOZNOSTI,
OSLABELOSTI.

Njegov učinek je zelo dober v boleznih, ki jih pouzroča zabasanost in njene komplikacije. Zaraditega naj bi se rabilo v prvih znakih nerednosti v prebavnih organih.

V VSEH LEKARNAH CENA $1.00.

Ako vas mučijo revmatične ali nevralgične bolečine, poskušajte Trinerjev liniment. Dal vam bo hitro pomoč. Cena 25 in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOSEPH TRINER,

IZDELOVATELJ.

1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Učite svojo deco slovensko

moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštnino vred samo 25c

ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljeni ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmerne. — Ženske slučaje oskrbuje soproga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK

Pogrebni Zavod in Konjušnica.

8749 COMMERCIAL AVE. SOUTH CHICAGO, ILLS.

DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA

kakor Delaware, Catawaba, Iwes, i Conkord prodaja

Josip Svete

1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.

Conkord rudeče vino 60c galona

Catawba belo vino 80c galona

Te cene veljajo od 25 galonov naprej, pri manjih naročilih cena po dogovoru.

Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je pridejati denar ali Money Order.

LJUDSKA BANKA

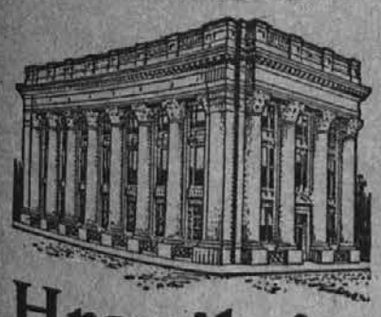

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica Vlade Zd. Držav, Poštne Hranilnice in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložen denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z $1.

First National Bank

PREMOŽENJE NAD $4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP

proti žeji - najbolje sredstvo.

Čim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIVO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St. Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

KOZEL "ŠTOK"

NAPISAL JANUŠ GOLEC.

(Konec.)

III.

Marljivo je šival Lukuš in pridno obdeloval polje. Žito mu je obetalo bogato žetev; koruzo je skrbno okopal, že celo ogrnil, in od sedaj jo je hodil od dne do dne gledat, ker se je tako lepo klasila. Ko je nekega jutra zopet pregledoval svoje njive, šel je še tudi pogledat na Tumplovo, kjer je imel najlepšo koruzo.

Kako se je pa prestrašil, ko je opazil, da je četrtina koruznih stebel polomljenih, klasi pa ali docela, ali pa na pol objedeni.

Koj na prvi pogled je zagodel:

"Jazbec, ti pošast ščetinasta, bodem ti že dal svinca pod rep."

Skrbno si je še kot lovec, veščak v tej stroki, ogledal lego njive in napravil celi bojni načrt. V Dravo ne bode bežal mrcina, na levem koncu njive ga bodem čakal jaz, na vrh pa, od koder prihaja, bodem postavil pa Petelinovega Lekša s puško; tako je sklenil Lukuš in se brzih korakov napotil do prijatelja Lekša.

Ta je kar kimal in cmakal, ko mu je pripovedoval Lukuš o jazbecu, kakor da bi imel že jazbečevo pečenko pod zobom. Vse se mu je dopadlo, kar mu je nasvetoval Lukuš, le to ne, zakaj bi ne šla oba s puškami; zakaj bi se podajal Lukuš v tako nevarnost in šel nad tako nevarno zverino le s capinom.

"Le počakaj," ga je pomiril Lukuš, "vidiš, sedaj ne sveti dolgo mesec in kaj pa hočem v temi s puško; drugič je pa tudi koža več vredna, če ni kar nič prestreljena. Še ti, Lekše, pazi, da ne bodeš v temi, ako bi se jazbec obrnil navzgor, prasknil po meni. Ti bodeš lažje streljal na planem, jaz pa v visoki koruzi ne opravim nič s puško."

"Dobro, dobro," je pritrjeval Lekš, "če ga pa dobiva, bode pa imel vsak polovico, kaj ne?"

"I, seveda," je kimal Lukuš, "kar celega bova pekla, sedaj ti je toust od koruze, še svene se zredi, kaj bi se še taka zverina ne. Tako okoli večne luči pridi do moje kajše, potem pa greva skupaj," je še dodjal Lukuš in se vrnil domov.

Ni se še oglasil zvon k "Ave Marija" jo je že prikimal dolgi Petelinov Lekše k Lukušu.

"Se še ne mudi, dragi moj, tukaj le se vsedi, potem bodem pa nekaj prinesel za želodec, da naju ne bode zeblo. Bog ve, kako dolgo bodeva morala čakati na preži," je počasi govoril Lukuš in privlekel iz omare precejšnjo mero slivovke.

Lekš si ni pustil dvakrat reči in oba sta si podajala steklenico tako dolgo, da je bila prazna in da sta oba krvavo gledala.

"Sedaj pač pojdiva," je opomnil Lukuš.

Postavila sta se, kakor je bilo dogovorjeno: Lekš je kolovratil na vrh, Lukuš pa je zastražil glavni uhod do njive s capinom. Dolgo sta čakala in stemnilo se je bilo že popolnoma.

Lekše je dolgo časa zdehal, bulil v temo; pa nič ni prišlo. Malo natrkan je kmalu začel dremati, cevljal je en čas sem ter tja, naposled pa je raztegnil svoje ude po dolgosti in širokosti ter prav trdno zasmrčal.

Bolj vstrajen je bil Lukuš, ker so mu preganjale spanec maščevalne misli. Pazno je poslušal na vse strani, večkrat je celo vstal, ker se mu je zdelo, da se bliža zver; toda vselej je spoznal, da je sama domišlija.

Ura je bila deset — pol jednajstih— pa nič, vse tiho kot v grobu. — Bam — se je razleglo raz zvonika in Lukuš je naštel jednajst udarcev. Mravljinci so mu leteli pri tem zvoku zvona po hrbtu, — stresel se je po vsem životu, ko je padlo jednajstokrat kladivo in vzdihnil je:

"Harum biqum, na Tumplovi njivi sem, kaj če pride sam ta rajni po mene? U — da nisem pomislil na to; piši me v uho še koruza, strah je pa le strah!"

Tako je na tihem vzdihoval strahopetni krojač in iskal slednjič tolažbe in korajže v molitvi. Molil je in molil, kar je vedel in znal, pa vedno so mu uhajale misli na groznega haštrumca. Izrekel je še ravno:

"Še jeden očenaš za taiste duše, ki po trnju letajo in se skozi svisle prepeljavajo," — pa ga je naenkrat tako pretreslo po vseh udih, da mu je padel capin iz rok in si je ubogi Lukuš z rokama zakril obraz, da ne bi gledal teh groznih pošastij, ki so se vedno vzdigovale pred njegovimi očmi, pa zopet se potapljale v temo.

Nehal je z molitvijo, tiščal še vedno roke na obraz in res, pošaštne postave so bile vedno medlejše, jel se je tudi Lukuš guncati sedaj na to, sedaj pa zopet na drugo stran in — zaspal je.

Oba lovca sta spala, luna je posvetila izza oblakov...

Prvi se je zbudil Lekš, zložil svoje ude in pobulil v mesečino:

"A ja, spal sem, hvala Bogu, da ni resnica, kar se mi je sanjalo," je godel Lekš in zazijal prav na široko.

Toda zaprl je usta, kakor bi trenil, se ozrl v smeri proti Tumplovi bajti in vsi udje so mu zaklepetali od strahu.

Luna se je zopet skrila za oblake in Lekš je čul le še počasne korake, ki so se slišali v smeri od Tumpla in naravnost proti njemu.

O groza!

Tresel se je Lekš, da je še pozabil zgrabiti za puško.

"Saj vendar to ni bil jazbec; jazbec nima rogov in tudi tako strašno velik ni? Kaj če je bil to sam haštrumc, moj Bog, potem me bode raztepel v solnčni prah. Še žegnane vode nimam, o Marija, o sveta mati božja, sedaj mi pomagaj, ali pa nikoli ne!"

Tako je jadikoval ubogi Lekše, se zvil v kolobar kakor jež in zamižal; srce mu je tolklo kakor kovaško kladivo in ni se upal ganiti. Mižal in mižal je en čas, zobje so mu lepetali, kakor da bi repo sekal, pa pošasti le ni bilo nad njega.

Odprl je oči: luna je zopet posvetila in zapazil je, da se ga je pošast ognila in jo zavila naravnost proti Lukušu.

"Hvala Bogu," se je oddahnil Lekš, "mene že ne bode, saj me nima tudi za kaj. Lukuš je kupil njegovo kajšo ne jaz!"

Lovec Lukuš pa je še vedno spal, pošast se tudi ni zmenila za njega in šla naravnost v koruzo.

Luna se je zopet skrila in Lekš ni nič več videl, ampak samo slišal je hitro hlastanje in pokanje lomljenih koruznih stebel.

Ta precejšnji trušč po koruzi predramil je pa tudi Lukuša. Kot bi ga bilo kaj pičilo, je skočil po koncu, pograbil za capin in hajdi v koruzo.

"Jezus!" je zavpil, capin dvignjen na smrtni udarec, mu je padel za hrbet; slišalo se je še samo bo—čuk — in žlaputnil je Lukuš z glasnim truščem po koruzi.

"Jezus, Jezus," je kričal krojač, "Tumpl, nikar, saj sem ti pošteno plačal njivo—vo — u—u—u!"

Vendar pošast ni prenehala, ampak neprenehoma je obdelovala svojo žrtev z rogovi.

Lukuš je vpil na vse grlo, opomogel si je še enkrat toliko, da je stegnil desnico, pa nesreča, zagrabil je pošast ravno za brado in bil sedaj popolnoma prepričan, da ga davi sam rajni haštrumc. In kričal je vedno s slabejšim glasom; potihnil je pa kmalu trušč in krik, kajti usmiljenja in pomoči vredni krojač se je onesvestil.

Poglejmo še za Lekšom. Kakor hitro je ta zaslišal Lukušev "Jezus, haštrumc!", si je pa mislil: sedaj bode onega, potem pa mene.

Ni se pomišljal na dolgo, ampak brrr—sk je šlo skozi grmovje in ni se ustavil poprej, nego doma. Še tudi doma ni mogel dolgo razodeti, kaj da ga je tako zastrašilo, še le drugo jutro je razložil domačim: da je sam haštrumc raztrosil Lukuša v solnčni prah.

IV.

Nezavestni Lukuš pa je ležal dolgo v koruzi; še le proti jutru, ko mu je rahel dežek namočil glavo, se je nekoliko predramil, odprl oči, pa zopet padel v omedlevico.

Topli solnčni žarki pa, ki so mu prodrli naravnost v prostorne nosnici in ga silili na kihanje, so ga popolnoma vzbudili.

Stresel se je, omencal si oči in se oprl na roki. Potegnil je z roko po glavi, po kateri mu je šumelo, kakor v železni livarni, pogledoval je okrog sebe in dolgo je trpelo, predno se mu zopet povrnil spomin.

Skobacal je na noge in se najpreje na dolgo pokrižal, češ:

"Sinoči sem pozabil na križ; bi ga bil zlodeja pokrižal, gotovo bi me ne bil tako grdo opehal. Pa naj bo, hvala Večnemu, da me še le ni raztrosil čisto!"

Na tak in enak način se je zahvaljeval Lukuš proti nebesom in za trdno sklenil, da bode prodal to celo Tumplovo posestvo, izkupiček pa dal za sv. maše. Če se je že haštrumc v ta hudega spremenil, njemu itak ni več nobene pomoči; pa verne duše me bodo potem rajši imele in me branile pred hudobo.

Nato je poskusil korakati, pobral je capin in opiraje se na njega se je vlekel dalje.

Za kakih pet korakov pa je zopet postal in se otipal; bil je poln oteklin jedna je bila večja od druge.

"Moj Bog, saj pravim, kedo kje mi bode li spravil te hrge s telesa, ko pa nimam več Barbke? No, no, pa še kaj koruze je pogoltnil ta hudimar, pa kar surova mu je šla po grlu. A ja, že vem: v peklu ga že itak preveč žeja, sedaj bi si jo pa rad ohladil grlo z mojo koruzo. No, naj si jo le, jaz te že ne bodem več preganjal."

Zatopljen v premišljevanja o peklu je vstopil Lukuš v svojo kajšo, odkoder ga ni bilo par dni nič na svetlo.

Ves Št. Jurij je govoril že o Lukušu, ki je sedaj solnčni prah in vsak se križa, pri tej misli.

Nikogar ne bi bil več spravil mimo Tumplovega posestva, še po dnevi ne za nobeno ceno, kaj še le po noči. Marsikateri neverjetni Tomž, ki doslej ni verjel v strahove, pa si je le mislil: hentaj te, s haštrumcom se še v življenju nisem rad srečal, kaj še le po noči in po smrti.

Prišla je zopet nedelja.

Kako začudenje, ko jo je pripušil v Št. Jurij Lukuš sam. Vse ga je gledalo in se čudilo, kakor bi ga bilo vrglo iz oblakov na zemljo. Vse ga je obsulo in radovednega izpraševanja ni bilo ne konca ne kraja.

Gostilničar je taisto nedeljo prav dobro tržil, ker je vse drlo za Lukušom v krčmo in hotelo iz njegovih ust slišati to grozno pripovest.

Lukuš pa, ki je že premagal in prebolel strah, se je širokoustil, kako da je lopnil po zlodeju, pa kaj bi, capin je kar sam odletel, ker hudir ima silno trdo batico. Le žegnano vodo in pa križ bi bil moral imeti, pa bi ga bil pregnal iz koruze.

Na koncu pripovedovanja je še naš junak v dokaz, da govori resnico, kazal na črne lise, ki so se še poznale po telesu kot ostanki groznega boja s ta črnim.

Vsako novo izdajo svoje povesti je pa okrasil zdaj z dvema, sedaj že s tremi udarci na vraga.

Tako je šlo naprej. Proti večeru, ko je bil že v rožicah, je Bog ve kaj vse klobasaril o svojem koruznem junaštvu. Nazadnje je celo zatrjeval, da je še nocoj pripravljen iti v Tumplovo koruzo, samo če bi ga kdo pospremil z žegnano vodo.

Pa nikdo se ni oglasil in tudi Lukuš je iz strahu pred zlodejem taisto noč prespal v gostilni in še le drugi dan pri belem dnevu se je vrnil na svoj dom.

V.

Preteklo je par mesecev po Lukušovem sestanku s peklenščkom.

Krojač je še vedno igral ulogo junaka po gostilnah in tam pa tam mu je še zdrknil kakšen četrt ali pa frakelj zastonj po lažnjivim grlu.

Vse se je tudi balo Tumplove kajžarije in nikdo je ne bi bil hotel še zastonj nč. Govoričenje o haštrumu kot zlodeju ni hotelo potihniti in vest se je začela vzbujati v srcu Katre Pištakle. Očitala si je: O ti ubogi haštrumc, v ta hudega so te spremenili in vendar je moj štok vsega kriv; nič, k gospodu grem in jim povem, kdo da je bil taisti vrag, ki je tlačil Lukuša, toliko pa še imam, da mu plačam škodo v koruzi.

Sklenjeno storjeno!

Prihodnjo nedeljo so že kihali gospod župnik od smeha, toda, ker so bili hudomušni, so nasvetovali Katri:

"Katra, počakaj še, kadar se bode Lukuš najbolj širokoustil, potem ga bodeš pa kar osramotila."

Katra je pokimala in odšla s polajšano vestjo domov.

Vendar, obrnilo se je vse drugače.

Katra je imela majhno posest, bila je vajena kavi, držala se je torej kaj zvesto svojega podedovanega poklica. Večkrat je morala z doma in puščala je rogače same doma ali pa v hlevu, ali samo še v ograji.

Pogostoma se je pripetilo, da so ti bradači poskakali čez plot in delali veliko škodo po tujem.

Z grozno nevoljo je gledal sosed Lukuš te kozje poškodneže; vendar vsem drugim je prizanašal in jih pridno uganjal, le na štoka je vedno prežal, pa zamanj.

Stari kozel je bil bolj pameten, nego Lukuš in si je rajši po noči privoščil, po dnevu pa dremal in stražil domači krov.

Nekoč pa, ne vem, kako da je bil tako nepreviden, je pač malo prezgodaj napravil svoj izlet, že o večni luči jo je krenil v krojačevo deteljo.

Lukuš lovec je ravno čakal zajca; srce mu je poskakovalo od veselja, ko je videl prihajati svojega črnega sovražnika. Odrezal si je močno batino in si mislil: nasmodil te bodem prav po zasluženju, s smrtjo ti še pa bodem prizanesel, vkljub storjeni obljubi. Z gorjačo v roki, pa tudi s puško na rami, je korakal Lukuš proti kozlu in kričal:

"Sedaj sva pa skupaj, kosmatin ti, gladovnjaški, sedaj ti pokažem!"

Komaj je kozel zaslišal človeški glas, je vzdignil glavo in mirno zrl v svojega nasprotnika.

(Nadaljevanje na 8. strani.)

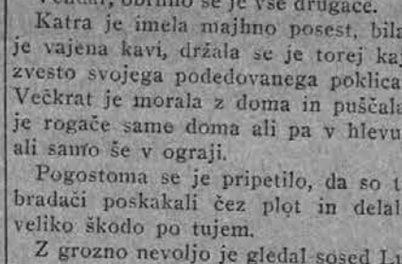

Samo pri meni se dobe patentirana in garantirana sledeča zdravila: za rast in proti spadanju ženskih in moških las, kakor tudi za rast moških brk in brade; za revmatizem kostibolj ali trganje v nogah, rohah in križu, za rane, opekline, bule, ture in kraste, itd. Kateri bi rabil moja zdravila bez uspeha, grrantiram $500. Pišite takoj po cenik. "Koledar" in žepna knjiga od 30 strani vredna 5 dolarjev za vsakega ki jo prebere. Pošljite 6 centov v markah, nakar vam pošljem Koledar in knjižico.

JACOB WAHČIČ

1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

Joliet Steam Dye House

Profesional Cleaners and Dyers

STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass

Chicago Phone 4444, N. W. 483.

JEDEN AKER ZADOSTUJE.

Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljen sem vam prodati jeden aker ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden aker zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si prihranite najemnino kar vam bo v veliko korist na stara leta. Blizo poulične železnice. Za podrobnosti vprašajte

GEORGE WARNER YOUNG,

Woodruff Bldg. Joliet, Ill.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najbolje postreženi.

Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

Chicago Phone 788 N. W. Phone 257

James L. McCulloch

MIROVNI SODNIK IN JAVNI NOTAR.

M. D. POSTELANCZYK, klerk in tolmač.

317 Jefefrson Street, nasproti Court House, Joliet, Ill.

W. C. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet

Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

V So. Chicago, Ills.:

Soba 218—9206 Commercial Ave.

Telefon: South Chicago 579.

MICHAEL CONWAY

106 Loughran Bldg.

Cass and Chicago Sts. JOLIET

Posojuje denar na zemljišča.

Insurance vseh vrst.

Surety Bonds.

Steam Ship Agent.

Both Phones 500.

ZA

PISMENI PAPIR,

KUVERTE,

NAKAZNICE,

BOLNIŠKE LISTE

IN PRAVILA

v slovenskem in angleškem jeziku, ter vse vrste tiskovine, oglase in knjige pišite na največjo slovensko unijsko tiskarno v Ameriki:

Amerikanski Slovenec

JOLIET, :: ILLINOIS.

DELO JAMČIMO.

KOZEL "ŠTOK".

(Nadaljevanje s 7. strani.)

Lukuš pa, ko je bil že v zadostni bližini, je stopil na široko in z obema rokama zamahnil na kozlovo glavo; vušk je zapela močna gorjača po zraku...

Štok je umaknil v trenutku batico in kakor bi trenil, predno je Lukuš drugič zamahnil, imel je že kozlovski trk v trebuhu in ležal na tleh.

Kozel pa je položil spredniji nogi na sovražnikove prsi in ga mirno gledal.

Krojač se je penil od jeze, pa dobro je vedel, da sedaj ne more vstati; potajil se je kakor maček, in se delal mrtvega.

Kozel ga je še en čas ogledoval, zapazivši pa, da se ne gane več, ga je še skrbno ovohal, nato se pa odpravil na pašo čisto na drugi konec njive.

Štok zmagovalec se je mirno pasel; vstal je pa previdno Lukuš, napel petelina pri puški, pomeril in zaklical:

"Sedaj, ali pa nikoli ne!"

Kozel je zopet dvignil glavo pri teh besedah in pobulil v Lukuša.

"Pumf...!" se je razleglo in v istem trenutku je ležal štok s prebito lobanjo v detelji.

Lukuš se je prav od srca oddahnil, ko je videl sovražnika v krvi, pustil ga je na kraju umora in odkorakal v vojaškem koraku proti domu.

Drugi dan opoldne se je vrnila Katra in naš Lukuš jej je koj skozi okno zaklical:

"Tamkaj v moji detelji imaš tistega marogastega kozla, glej, da si ga spraviš!"

Poslušna sosedâ je res šla za kozlom, ga je dolgo iskala, ga slednjič tudi našla stegnjenega in cel roj muh se je dvignil z mrhovine, ko se je približala žrtvi.

Od jeze in žalosti je pobledela, stegnila roko in zaklicala:

"Dedec, švajdravi, bodeš že videl, kaj ti napravim!"

Še isto popoldne je šla v Marnberg in tožila Lukuša pri sodniji.

Pri nas na Remšniku je pa navada, da se sodnijske pozivnice delijo vsako nedeljo pri cerkvi. In tako sta jih dobila tudi Lukuš in Katra.

Krojača je malo pogrelo, ko mu je župan prečital, zakaj da mora k sodniji. Popraskal se je malo za ušesi in rekel:

"Nikdar se še nisem tožaril; eh, babi bodem plačal par litrov vina, pa bode dobro!"

In res, šel je po Katro pred cerkev in jo lepo nagovoril:

"Katra, kaj se boš jezila, pojdi, bova tistega kozla zapila!"

Katra je stopila na pete, udarila z nogo ob tla in zavpila vpričo vseh ljudi:

"S teboj nikdar ne, šleva ti, dolgouha in lažnjiva!"

Tako govorjenje, pa še iz ženskih ust, užalilo je tudi Lukuša, stopil je k baburi in zavpil:

"Baba, tiho bodi, če ne se tudi še s teboj kaj lahko tako zgodi, kakor s kozlom!"

"Kaj, ti bodeš mene," mu je pretila Katra, "ti, ki si imel mojega kozla za vraga, ti švajdraveš, ti lažnjivi!"

Kakor blisk iz jasnega neba so zadele te besede Lukuša.

Glasen krohot od strani poslušalcev in pa očitanje:

"Kaj, nad kozla je šel, ne nad vraga? O ti lažnjivost ti, krojaška?"

To je pa bilo preveč za Lukuša. Stopil je h Katri, dvignil desnico in jo hotel kar česniti tja po čeljustih; toda Katra se je umaknila kakor njen kozel, se postavila še krepkejše na pete, se podprla z levico v bok, z desnico si je pa popravila robec, ker jej je preveč silil v obraz.

Vendar naglica ni nikdar dobra, resnico tega polževega pregovora skusila je tudi Katra. V prehudi jezi je preveč potegnila robec in zdrknil jej je z glave.

Uboga Pištakla se je grozno prestrašila, pa je bilo že prepozno.

Ljudje so se takoj grozno smejali; kajti bila je Katra plešasta in čuda: njej niso izpadali lasje na temenu, kakor navadnim ljudem, ampak od tilnika pa do temena bila je čisto gologlava. Na vrh glave pa je imela le še šop las, ki so bili menda res nekako podobni kozjemu repu.

Pobrala je Katra hitro ruto, pa ljudje, posebno razposajeni fantje, so jo zbadali:

"Katra, kje pa si pustila lase? Zmotila si se, kozlu si jih posodila in on je vrnil tvojih las svoj rep!"

Katro so sicer grizle te opazke, pa kaj si je li hotela, pljunila je enkrat prav pošteno pred zasmehovalce, se zavrtela na peti in nato odšla trdih korakov proti Kozjemu vrhu.

Lukuš je še nekoliko časa zabavljal na Katro, pa tudi na njega so letele pikre in od tiste nedelje ni dobil od nobenega še požirka vina ne za svojo povest o zlodeju, pa je tudi nikomur več pravil ni.

Kako se je pa iztekla pravda med Lukušom in Katro radi kozlovega umora, ali kako bi že imenoval ta slučaj, pa nisem vprašal, o tem pa naj razmišljajo juristi.

Kako se dožene temperatura prihodnjega dne.

Eno uro pred solnčnim zahodom se spodnji konec termometra tesno ovije z mokro krpo kake prav tenke tkanine (muselin ali fino platno) tako, da je krogljica z živim srebrom pokrita. Krpa, ki se preje pomoči v čisto vodo, se lahko priveže z nitjo. Nato se termometer obesi na prosto v senco. Temperatura, ki jo nato pokaže, je srednja temperatura prihodnjega dne, t. j. neovit (suh) termometer bo drugo jutro ob 8. uri kazal v senci isto temperaturo. Ta način vremenskega prorokovanja je v 80 odstotkih vseh slučajev popolnoma zanesljiv, v 20 je pa treba računati z netočnostjo.

Koliko starost dosežejo nekatere rastline?

Uprav občudovanja vredno je, kako visoko starost dosežejo nekatere rastline. Visoko starost učaka takozvana stoletna aloa, ki cvete v svoji domovini vsako šesto do deseto leto, pri nas pa le vsako štirideseto do šestdeseto leto. Palme učakajo starost 250 let, bršljan raste do 450 let. Pravi kostanj živi baje čez 800 in hrast celo 1600 let. Pač lepa starost.

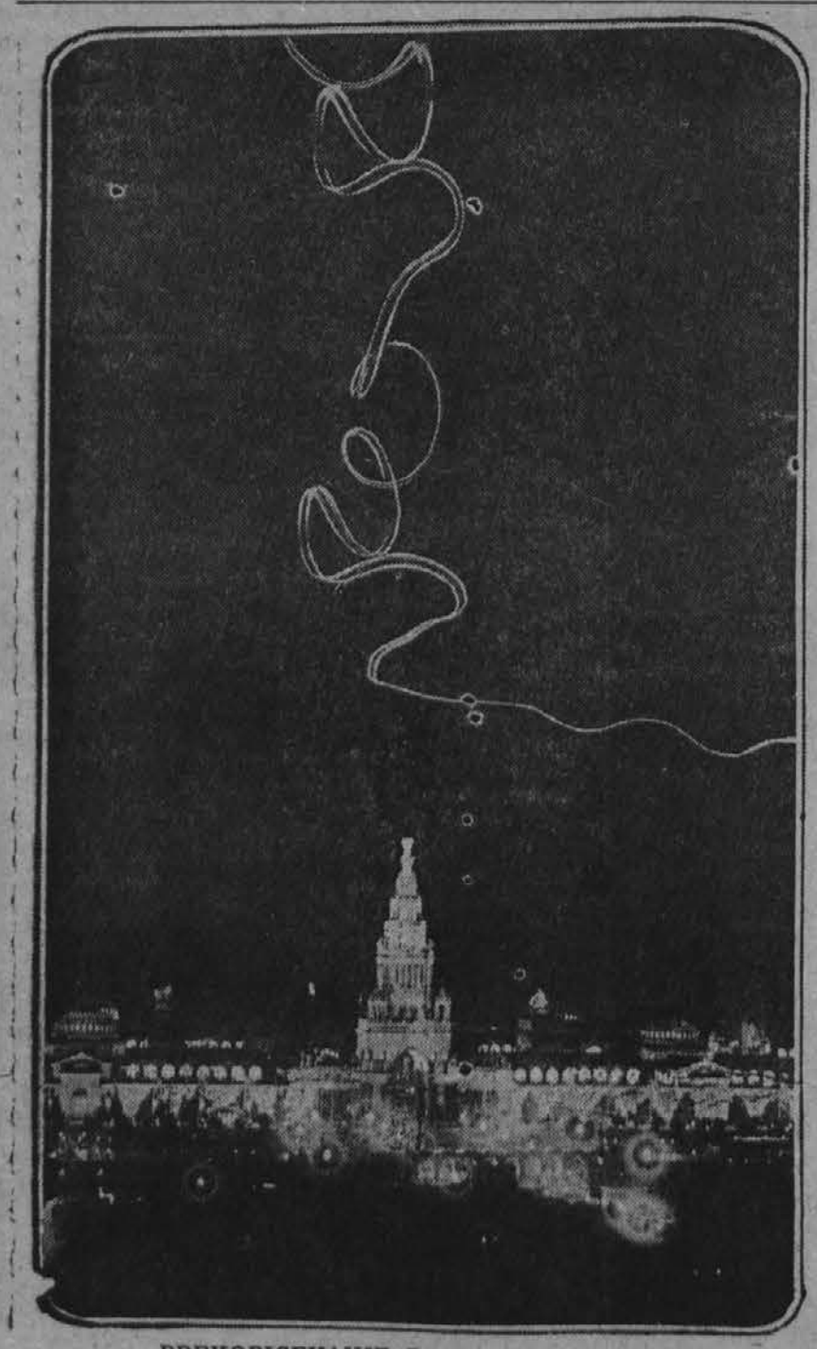

PREKOPICEVANJE ZRAKOPLOVA PONOČI.

Ta slika kaže kroglječ polet razsvetljenega zrakoplova, ki se je v njem zrakoplovec Art Smith prekopiceval gori in doli nad panamo-pacifiško mednarodno razstavo v San Franciscu.

ZA KRATEK ČAS.

Kdo pomije lonec?

Na sv. Martina god pride kmet Marko zvečer nekoliko vinjen domov in ukaže Mici, svoji ženi, naj mu skuha kašo. Sam ne ve, kdaj jo je jedel zadnjič.

"Bog pomagaj, ali si zblaznel, ali kaj ti je? Nocoj — in kašo, in prav nocoj na sv. Martina god!" zagrmi nanj njegova zakonska polovica. Ne gre ji v glavo, zakaj nje "stari" hoče kašo in ne kaj drugega. In prav nocoj, na sv. Martina večer, ko se vendar spodobi kaj mesnega! Ali Marko je bil trmoglav, in kar je rekel, bilo je kakor pribito. "Veš kaj, Mica! Dosedaj se še nikoli nisva sprla, pa se tudi nocoj ne smeva. Ti mi skuhaj kašo, pa je konec besedij! Če tebi ne tekne, skuhaj si kaj posebe!" To rekši prav resno pogleda svojo "staro".

Mati Mica bi bila gotovo molčala; a danes je sv. Martina god, in kaša za večerjo se res ne spodobi. Mica molči in misli. In kaj pravite, kakšne misli ji roje po glavi? Kašo skuhati je lahka reč in če je tudi sv. Martin danes; ali kdo pomije lonec?

Malokateri bralec teh vrstic še ni jedel te rajsko-slastne jedi, in malokdo izmed tistih, ki so kašo že jedli, ve, kako težko je pomiti lonec, a brez kropa se ne da niti skorja ločiti od lonca. Ko bi imela deklo, bilo bi že še. Mica pa rada vse postori sama, samo da ji ni treba nič plačati. In sedaj bi morala ona pomiti lonec! Ne boš!

Marko je seveda dobro vedel, da se bo njegova "stara" branila skuhati kašo; tudi je dobro vedel, zakaj. Zato le molči in čaka, kaj poreče Mica. — "Če pomiješ ti lonec, skuham ti jo, ali pa jo pojdi sam kuhat," odreže se Mica moški. Toda Marko ni znal kuhati, pomival pa tudi še ni. Utegnilo bi se pripetiti, da lonec ubije, ker je bil precej neroden. In kaj potem? To vse ji razloži in še pristavi, naj bi se sporazumela kako drugače. "Že prav," pravi Mica, "jaz ti skuham kašo; a kdor po večerji prvi izpregovori, pomije lonec." Češ: "Sedaj ga imam. Sosed pride nocoj gotovo malo povasovat, in ž njim bo moral govoriti."

Za dobro uro je kaša že na mizi. Sline se mi cede, ko vidim Marka, kako je prezabeljeno kašo. Kdo bi mi zameril? Seveda, Mica se kaše še dotekniti neče; kava, ta blažena kava! Povečerjata. Po stari navadi bi imela moliti rožni venec. A kdo naj začne? Lonec bi pomil, kdor prvi zamoli! Vest ju začne peči. Toda — kaj je stara navada, kaj vest, kadar je treba pomiti lonec od kaše! Poklekneta in molita vsak zase. Odmolita. Zimski večer je dolg; soseda le ni. Marko sede za peč in puši iz pipe, ki jo je neki podedoval po starem očetu. Vidi se mu, da mu tobak diši; zakaj nabasal jo je že drugič.

Pozno je bilo že drugega dne, a pri Marku so še zaprte vežne duri, in zastrta so vsa okna. Čudno se to zdi sosedoma, ker sta bila Marko in Mica navadno zgodaj na nogah. Danes pa je že ura devet in še vse zaprto! Soseda gresta gledat; trkata in trkata, a vse zastonj! Marko in Mica sta sladko ležala na mehkih posteljah. Ni njemu ni nji se ni ljubilo vstati, ker sta oba dobro vedela, da kdo pride in da bi bilo treba izpregovoriti. Soseda le močneje trkata in razbijata na vežne duri. Marko in Mica se pa gledata, kakor bi si hotela reči: Jeden izmed naju bo vendar moral izpregovoriti prvi. A Marko je bil mož-beseda, Mica pa tudi ni bila samo malo trmasta.

Soseda vlomita v hišo in prilomastita kar naravnost v sobo, kjer sta naša ljubezniva zakonca premetavala svoje stare kosti po posteljah. "Za Boga, sosed, kaj vam je? Povejte vendar, kaj se vam je pripetilo?" Malomarno potegne Marko roko izpod gorke odeje in pokaže s prstom na Mico. Stopita k Micini postelji; a Mica zopet pokaže na Marka. Soseda hodita od postelje do postelje, od Mice do Marka, od Marka do Mice. Vse zastonj! Besedice ne moreta izvabit nikomur.

"Pa reci kdo, da nista zblaznela?" pravi prvi sosed. "Ali pa jima je Bog jezik zavezal," pristavi drugi. Premišljujeta in ugibljeta, kaj jima je storiti. Tukaj ni, da bi ju čuvala, ker je treba iti na delo. Prvi sosed ostane pri Marku, a drugi pohiti k župniku ter mu razloži vso nesrečo. "Pridem pogledat," pravi župnik, "vi pa se vrnite k njima in me počakajte; po maši pridem."

Čez dobro uro res pride župnik in vpraša Marka, kaj mu je. Marko pokaže s prstom na svojo Mico. "Mica, povejte, kaj vam je?" vpraša župnik tudi njo. Vse zastonj. — "Vesta kaj," reče župnik sosedoma, "zamudila sta pri delu mnogo; škode pa ne smeta trpeti. Vzemita na mojo besedo, kar se vama zdi, za plačilo!"

Soseda jameta takoj preiskovati, kaj bi bilo zanja. Pregledujeta najprej Markovo obleko. Suknja bi bila dobra, ali kdo bi jo kupil? Pregledujeta Micino obleko. Sukneno krilo, to je nekaj vredno! Ne, Mica ima srebrn pas. Ta bi se dal najlože spečati.

"Ve presneti mrhi volčji, ve tatinski; pokažem vama, kaj se pravi krasti!" zavpije Mica, skočivši s postelje.

"Hoho! Pomila ga boš, pomila!" zavpije Marko izpod odeje, kakor bi bil prismojen. "Hoho, pomila ga boš ti!"

Župnik in soseda ga gledajo kakor tele nova vrata, dokler jim Marko ne razloži vse dogodbe od začetka do konca. In Mica je, naj si precej nejevoljna, naposled vendarle pomila lonec.

Županova desetletnica.

Staremu in zaslužnemu županu so hoteli vaščani desetletnico praznovati z velikimi gostmi in so sklenili pobirati vino po vasi. Vsak kmet naj bi vlil kaka dva litra vina v sod, s katerim se je pobiralo po vasi. Ali koj prvi kmet je vlil dva litra vode v sod, misleč, da se polovnjaku vina njegova voda ne bo poznala. — Sod je obhodil vso vas in je bil napolnjen.

Ko je potem pri obedu prvi svetovalec natočil kupico, da bi napil vzornemu županu, bila je v kupici zgolj čista voda. Kakor prvi kmet, tako so namreč mislili vsi in so sod napolnili z vodo namesto z vinom. Pri obedu pa je imel vsak težko vest, ali povedati tega nobeden ni hotel, in osramočen se je poizgubil drug za drugim iz hiše.

Bodi nam to v svarilo pri volitvah! Naj nihče ne misli: "Kaj se bom vtikal v volitve, bodo že brez mene opravili!" Volimo zmirom po pravici in ne dajajmo glasov nasprotniku!

Neprijetno voščilo.

Ko je še kmete stiskala tlaka in desetina, praznoval je graščak svoj god ter povabil tudi župana na kosilo. Ta je najel več ljudij in jim naročil, naj se postavijo pri gradu pod oknom. Kadar bi zaslišali graščakove besede: "Bog živi župana!" naj zakriče vsi: "Žlahtnega gospoda tudi!"

Ali primeri se, da je prinesel služabnik veliko steklenico dobrega vina. Prav ko jo hoče postaviti na mizo, pade mu iz rok in se razbije. Graščak pa jezen nedostojno zakolne: "Naj te, budalo, vrag vzame!" Hlapci pod oknom pa zaslišijo glas graščakov in zavpijejo na vsa usta: "Žlahtnega gospoda tudi, žlahtno gospo tudi in njiju oskrbnika tudi!"

NAZNANILO!

Slavnemu občinstvu se tem potom naznanja, da je bil dne 12. maja 1915 izvoljen za predsednika naše družbe g.

Michael Kochevar

veleposestnik in trgovec v Jolietu.

SLOVENIAN LIQUOR COMPANY

MATH. STEFANICH, tajnik. JOLIET, ILL.

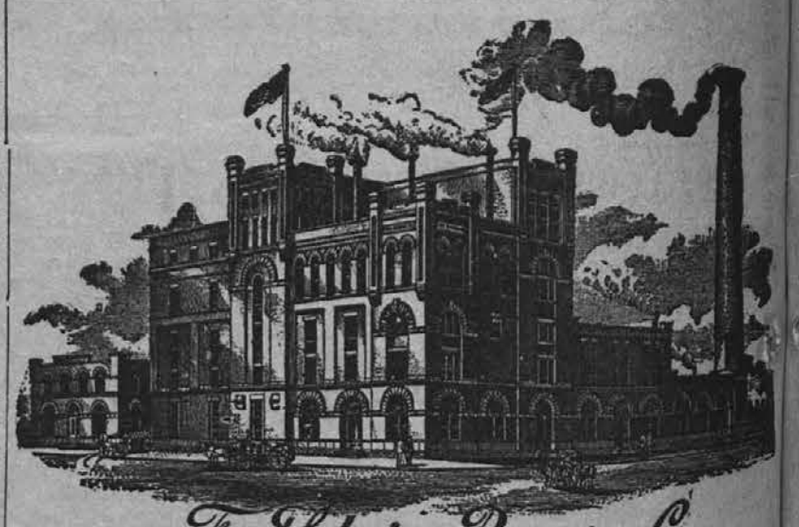

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts.....Both Telephones 26.....JOLIET, ILLINOIS

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo

Mesnica

Telefon 101. JOLIET, ILL.

V NAJEM SE TAKOJ ODDA STAnovanje s šestimi sobami, z vsemi potrebnimi napravami, kakor napeljavo elektrike, vode itd. Anton Nemanich, lastnik, 1000 N. Chicago street, Joliet, Ill.

J. P. KING
Oba telefon štev. 8
Lesni trgovec.
Clinton in Desplaines Sts. Joliet

DENAR SE VLAGA NAJBOLJE IN NAJSIGURNEJE V

Prvo Hrvatsko Stedionico

U ZAGREBU,
CROATIA, EUROPE,

in nje podružnice v: Belavaru, Brodu na S. Crkvenici, Delnicama, Djakovu, Kraljevici, Novem Vinodolu, Osijeku, Požegi, Rieki, Sisku, Varaždinu, Veliki Gorici, Virovitici, Zemunu i Senju.

Delniška glavnica in pričuve K 16,250,000.

Nasvete in navodila pošljemo zastonj.

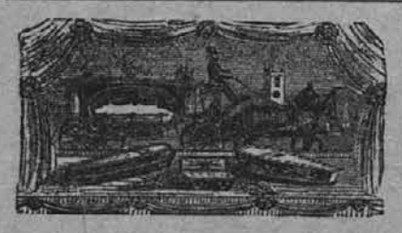

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebnika se obrnite na to tvrdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.

W. H. KEEGAN,
Telefona št. 100 — vsak čas.
Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise

200 Jackson Street JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Sobe v najem in Lunch Room.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras Chi. Phone 376. N. W.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.
N. W. telefon 556

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

J. & A. Pasderta

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na voglu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.